

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 26.9.2011 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Věry Stachové a Dpt. Jaroslava Žítka, **t a k t o :**

Obžalovaný

Maxim P o n o m a r e n k o ,

nar. 7.7.1985 v Kyjevě, Ukrajina, trvale bytem Českých Bratří 503, Vysoké Mýto, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Hradci Králové v jiné trestní věci, státní občan České republiky,

je v i n e n , ž e

1.
dne 15.11.2008 v obci Králíky vystupující pod smyšleným jménem jako pan Novák z Pelhřimova v úmyslu vylákat na poškozeném Pavlu Randisovi, nar. 15.3.1946, směnku na částku ve výši 350.000,- Kč a užít ji jako podklad pro získání exekučního titulu ve formě směnečného platebního rozkazu, jehož následnou realizací by se mohl neoprávněně obohatit na majetku poškozeného, předstíral zájem o koupi jeho bytu v bytovém domě čp. 147 v Králíkách, ul. Pivovarské, za předem dohodnutou kupní cenu ve výši 250.000,-Kč, přičemž mu podstrčil k podpisu písemnost, o které se poškozený domníval, že jde o „Potvrzení

převzetí zálohy na byt“ ve výši 10.000,-- Kč, jak mu obžalovaný při předání předmětné hotovosti uváděl, přestože fakticky podepsal bez svého vědomí a souhlasu směnku na částku ve výši 350.000,-- Kč splatnou do 15.2.2009, kterou obžalovaný dne 2.6. 2009 předložil u Krajského soudu v Hradci Králové s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu, když Krajský soud v Hradci Králové dne 15.6.2009 pod sp.zn. 52 Cm 198/2009 vydal směnečný platební rozkaz, na jehož podkladě se obžalovaný následně mohl domáhat na majetku poškozeného uspokojení fiktivní pohledávky, čímž poškozenému **Pavlu Randisovi** bezprostředně hrozilo způsobení škody ve výši **350.000,-- Kč**,

2.

dne 17.4.2009 v Ústí nad Orlicí v úmyslu obohatit se o nemovitý majetek poškozeného Davida Rybičky, nar. 16.2.1976, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky finanční hotovosti ve výši 350.000,-- Kč zajištěné převodem vlastnického práva k nemovitostem v majetku poškozeného, uzavřel s Davidem Rybičkou smlouvu o půjčce, v níž bylo uvedeno, že předmětnou částku v plné výši vyplatil poškozenému proti podpisu smlouvy, přestože poškozenému fakticky vyplatil pouze částku ve výši 30.000,-- Kč s příslibem, že tento faktický rozpor bude odstraněn dodatkem k uvedené smlouvě a zbylá částka ve výši 320.000,-- Kč bude zaslána na jeho účet do 14-ti dnů po provedení převodu vlastnického práva k nemovitostem v majetku poškozeného, a to konkrétně bytové jednotky č. 1269/20 v bytovém domě čp. 1269 v Ústí nad Orlicí, ul. Na Štěpnici, a podílu na společných částech domu a stavebních pozemcích, vše v celkové hodnotě 589.770,- Kč, ve prospěch obžalovaného, vše přesto, že od počátku jednal v úmyslu zbývající část půjčky nevyplatit a dodatek nesjednat, což poté, kdy se ke dni 17.4.2009 stal majitelem uvedených nemovitostí, přes četné urgencye poškozeného i učinil, takto se obohatil o předmětné nemovitosti a **Davidu Rybičkovi** při zohlednění vyplacené částky 30.000,- Kč způsobil škodu ve výši **559.770,-- Kč**,

3.

dne 29.4.2009 ve Vysokém Mýtě v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví poškozené Ivety Novákové, nar. 24.8.1969, pod smyšlenou záminkou poskytnutí finančních prostředků k úhradě jejích závazků ve výši 23.124,-- Kč vymáhaných Exekučním úřadem Praha 10 a v té souvislosti i poskytnutí půjčky finančních prostředků v celkové výši 350.000,-- Kč zajištěné zástavním právem k 1/3 vlastnického podílu poškozené na rodinném domu čp. 54 v Litomyšli, ul. Matěje Kuděje, předložil na tamějším městském úřadě Ivetě Novákové k podpisu listiny, o kterých jí sdělil, že na jejich podkladě bude zřízeno zástavní právo k nemovitostem v jejím spoluvlastnictví k zajištění předmětné půjčky, přestože fakticky bez svého vědomí a souhlasu podepsala Smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem, a to konkrétně jedné ideální třetiny rodinného domu čp. 54 v Litomyšli, ul. Matěje Kuděje a vedlejších staveb a pozemku p.č. 182 v hodnotě 543.620,-- Kč, na jejímž podkladě obžalovaný ke dni 30.4.2009 převedl v katastru nemovitostí předmětné nemovitosti do svého vlastnictví, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku ve výši 350.000,- Kč poškozené následně neposkytne, což se i stalo, když v její prospěch toliko uhradil její exekučované závazky a vyplatil jí zálohu ve výši 40.000,-- Kč, a téhož dne 29.4.2009 jí podstrčil bez jejího vědomí a souhlasu na Městském úřadu ve Vysokém Mýtě k podpisu zástavní smlouvu o zřízení zástavního práva k pozemku parcelního čísla 224/1 v k.ú. Litomyšl k zajištění smyšlené půjčky finanční hotovosti ve výši 200.000,-- Kč, kterou jí měl

dle znění zástavní smlouvy vyplatit, vše s vědomím toho, že tuto půjčku poškozené neposkytl ani neposkytne, předmětné zástavní právo nechal ke dni 30.4.2009 vložit do katastru nemovitostí s tím, že následně se bude moci jeho realizací na předmětných nemovitostech domáhat uspokojení fiktivní pohledávky, čímž poškozené **Ivetě Novákové** způsobil škodu ve výši nejméně **480.496,-- Kč** a jeho jednání současně bezprostředně směřovalo ke způsobení další škody ve výši **200.000,-- Kč**,

4.

dne 28.5.2009 v Poličce vystupující pod smyšleným jménem jako pan Konvalinka v úmyslu vylákat na poškozeném Pavlu Novotném, nar. 24.1.1968, exekuční titul pro vymáhání smyšlené pohledávky, jehož realizací by se mohl bezdůvodně obohatit na majetku poškozeného, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky finanční hotovosti ve výši 2.500.000,-- Kč, která měla být splacena převodem obchodního podílu poškozeného ve spol. B.N.P. elektro s.r.o., sepsal s Pavlem Novotným u notáře JUDr. Jana Kőcka notářský zápis NZ 114/2009, N 116/2009 - Dohodu o uznání dluhu se svolením k jeho vykonatelnosti, v níž bylo uvedeno, že Maxim Ponomarenko sjednal dne 27.4.2009 s Pavlem Novotným ústní smlouvu o půjčce finanční hotovosti ve výši 2.500.000,-- Kč se splatností do 29.5.2009, kterou mu v rozporu se skutečností měl téhož dne i vyplatit, a Pavel Novotný současně dal Maximovi Ponomarenkovi souhlas s vykonatelností závazku bez předchozí žaloby, když uvěřil tvrzením obžalovaného o tom, že půjčka bude fakticky vyplacena až po převodu obchodního podílu, přestože obžalovaný od počátku neměl v úmyslu půjčku poskytnout, což i učinil, nevyplatil ji ani předem, ani po podpisu notářského zápisu, a notářský zápis předložil dne 8.6.2009 jako exekuční titul pro vymození uspokojení předmětné smyšlené pohledávky u Okresního soudu v Pardubicích k vydání rozhodnutí o exekuci na majetek Pavla Novotného, který exekuci pod č.j. 12 Nc 20979/2009 dne 12.6.2009 nařídil a její výkon svěřil Exekutorskému úřadu v Přerově, který vydal dne 20.7.2009 exekuční příkaz k postižení práva poškozeného na obchodní podíl ve spol. B.N.P. elektro s.r.o. a dne 21.7.2009 k postižení nemovitostí v jeho majetku, kdy toto jednání obžalovaného bezprostředně směřovalo k tomu, aby se obohatil o majetek **poškozeného Pavla Novotného**, a to konkrétně o podíl na bytu č. 1231/24 vč. podílu na společných částech domu čp. 1230, 1231, 1232 a stavebních pozemcích na náměstí 17. listopadu v Přelouči v hodnotě 1.030.720,-- Kč, a o obchodní podíl ve spol. B.N.P. Elektro s.r.o. v hodnotě nejméně 720.000,-- Kč, když po uplatnění dalších kroků mu bezprostředně hrozilo způsobení celkové škody až do výše **2.500.000,-- Kč**,

5.

dne 9.6.2009 v Hradci Králové v úmyslu obohatit se o nemovitosti v majetku poškozeného Jaroslava Vejvody, nar. 10.10.1957, pod smyšlenou záminkou příslibu uhrazení exekucí vedených proti poškozenému Exekučním úřadem v Přerově pro závazky v celkové výši 50.177,-- Kč a Exekučním úřadem Svitavy pro závazky v celkové výši 136.361,78 Kč a za tím účelem poskytnuté půjčky finanční hotovosti v celkové výši 236.000,-Kč zajištěné zástavním právem k nemovitostem v jeho vlastnictví, předložil na Magistrátu Města Hradec Králové Jaroslavu Vejvodovi k podpisu listiny, o kterých mu nepravdivě sdělil, že jde o písemnosti související s vyřízením předmětné půjčky ve výši 236.000,-- Kč, konkrétně listiny ke zřízení zástavního práva k jejím zajištění, přestože fakticky bez svého vědomí a souhlasu poškozený podepsal Smlouvu o zajišťovacím převodu práva k nemovitostem, a to konkrétně rodinného domu a hospodářské stavby čp. 46 na st. p.č. 20/1, st.p.č. 20/1 a dalších

pozemkových parcel uvedených na listu vlastnictví č. 206 pro k.ú. Chyjice v hodnotě 918.430,-- Kč, na jejímž podkladě obžalovaný ke dni 16.6.2009 převedl v katastru nemovitostí předmětné nemovitosti do svého vlastnictví, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku ve výši 236.000,-- Kč poškozenému neposkytne, což se i stalo, když ve prospěch poškozeného Jaroslava Vejvody toliko poukázal dne 11.6.2009 částku 47.505,-- Kč na úhradu exekuce vedené Exekutorským úřadem v Přerově, a dne 16.9.2009 si v Jičíně v advokátní kanceláři JUDr. Kateřiny Součkové pod záminkou obstarání smyšlené agendy ve věcech řešení exekucí nechal podepsat od pošk. Jaroslava Vejvody plnou moc k zastupování jeho osoby, na jejímž podkladě jménem poškozeného dne 17.6.2009 neoprávněně bez jeho vědomí a souhlasu uzavřel ve svůj prospěch zástavní smlouvu o zřízení zástavního práva k pozemkovým parcelám č. 209 a 686/1 v k.ú. Chyjice, v níž nepravdivě uvedl, že mu poskytl další půjčku finančních prostředků ve výši 350.000,-- Kč, o které s poškozeným vůbec nejednal, přičemž zástavní právo nechal ke dni 22.6.2009 vložit do katastru nemovitostí, vše s vědomím toho, že tuto půjčku poškozenému neposkytl ani neposkytne, a následně se bude realizací zástavního práva na předmětných nemovitostech domáhat uspokojení fiktivní pohledávky,

čímž poškozenému **Jaroslavu Vejvodovi** způsobil škodu ve výši nejméně **918.430,-- Kč**, po odečtení exekucí na majetku váznoucích ve výši 186.538,78 Kč, škodu ve výši **731.891,22 Kč**, a jeho jednání současně bezprostředně směřovalo ke způsobení další škody ve výši **350.000,-- Kč**,

6.

dne 2.7.2009 v Ústí nad Orlicí v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví manželů Jana Dostálka, nar. 10.7.1965, a Lenky Dostálkové, nar. 13.11.1968, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky ve výši 1.400.000,-- Kč Janu Dostálkovi podmíněné provedením zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovitostem v jejich vlastnictví, nechal na tamějším městském úřadě poškozené Jana a Lenku Dostálkovi podepsat Smlouvu o převodu vlastnických práv k nemovitostem, a to konkrétně rodinného domu čp. 1006 a pozemků v Ústí n/O v hodnotě 1.235.850,- Kč, na jejímž podkladě ke dni 3.7.2009 převedl v katastru nemovitostí do svého vlastnictví předmětné nemovitosti, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku poškozeným neposkytl ani v budoucnu neposkytne, což se i stalo, čímž poškozeným **Janu a Lence Dostálkovým** způsobil škodu ve výši **1.235.850,--Kč**,

7.

dne 27.7.2009 ve Vysokém Mýtě v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví manželů Jaroslava Chaloupky, nar. 26.2.1962, a Renaty Chaloupkové, nar. 25.11.1963, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky ve výši 1.000.000,- Kč podmíněné provedením zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovitostem v jejich vlastnictví, nechal na tamějším městském úřadě poškozené Jaroslava a Renatu Chaloupkovi podepsat Smlouvu o převodu vlastnických práv k nemovitostem, a to budovy čp. 746 s pozemky p.č. 520, 499 a částku 1.000.000,- Kč, přičemž na podkladě Smlouvy o převodu vlastnických práv obžalovaný ke dni 28.7.2009 převedl v katastru nemovitostí do svého vlastnictví předmětné nemovitosti, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku poškozeným neposkytl ani v

budoucnu neposkytne, což se i stalo, čímž poškozeným **Jaroslavu a Renatě Chaloupkovým** způsobil škodu ve výši **3.768.210,-- Kč**,

8.

dne 5.8.2009 ve Zlíně v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví poškozené Jiřiny Petříkové, nar. 29.12.1931, pod smyšlenou záminkou poskytnutí krátkodobé půjčky finanční hotovosti jejímu synovi Luboši Petříkovi, nar. 4.10.1962, ve výši 45.000,- EUR (tj. v přepočtu 1.167.525,-- Kč) zajištěné nemovitostmi ve vlastnictví Jiřiny Petříkové, jí předložil na Magistrátu Města Zlín k podpisu listiny, o kterých jí a Luboši Petříkovi sdělil, že na jejich podkladě bude do jednoho týdne poskytnuta předmětná půjčka, a to zejména Smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva, na jejímž podkladě ke dni 5.8.2009 obžalovaný převedl v katastru nemovitostí do svého vlastnictví nemovitosti Jiřiny Petříkové, a to rodinný dům čp. 52 spolu se st.p.č. 470 a p.p.č. 471/1 v obci Fryšták v hodnotě 4.931.580,-- Kč, poskytnutí půjčky obžalovaný dále podmiňoval dalším ručením, a to dvěma obrazy, konkrétně olej obraz „žena u fontány“ neznámého malíře o rozměrech 20x30 cm s pozlaceným rámem v hodnotě 28.000,-- Kč a olej obraz „plachetnice na moři“ autora Samuela Allena o rozměrech 40,6x30,4 cm s pozlaceným rámem v hodnotě 25.000,-- Kč, které mu Luboš Petřík předal v den podpisu smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem, když obžalovaný takto od počátku jednal s vědomím toho, že půjčku ve sjednané lhůtě, ani později Luboši Petříkovi neposkytne, což se i stalo, dále dne 5.8.2009 předložil Jiřině Petříkové k podpisu 3 kusy nevyplněných příjmových dokladů, čímž podmínil poskytnutí předmětné půjčky, do nichž následně bez jejího vědomí a souhlasu doplnil do těchto výdajových dokladů ve dnech 3.8.2009, 4.8.2009, 5.8.2009 částky po 15.000,- EUR (celkem 45.000 EUR), aniž by Jiřině Petříkové vyplatil odpovídající finanční hotovost, vše v úmyslu domáhat se po Jiřině Petříkové v budoucnu uspokojení fiktivní pohledávky,

čímž **Jiřině Petříkové** způsobil škodu ve výši přinejmenším **4.984.580,--Kč**,

kdy v souhrnu jednáním pod body ad 1.- 8. způsobil na cizím majetku škodu v celkové výši **12.791.517,22 Kč** a bezprostředně jeho jednání směřovalo ke způsobení další škody v celkové výši **2.369.280,-- Kč**, tedy celkem částku **15.160.797,22 Kč**,

t e d y

ad 1. - 8.

jednak sebe obohatil tím, že někoho uvedl v omyl, a způsobil takovým činem na cizím majetku škodu velkého rozsahu a jednak se v úmyslu spáchat trestný čin dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatil tím, že někoho uvede v omyl, a způsobil takovým činem na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

9.

v přesně nezjištěné době od září 2007 do listopadu 2007 v Chocni v úmyslu vylákat finanční prostředky k osobnímu obohacení nabídl Zbyňku Baudyšovi, nar. 9.7.1985, odkoupení bytu

č. 13 v bytovém domě čp. 1538 v Chocni, ul. Pod Homolí, který nabyt ke dni 4.10.2007, za částku 400.000,-- Kč, přičemž od Zbyňka Baudyše převzal jako zálohu na kupní cenu finanční hotovost v celkové výši 300.000,-- Kč s tím, že k sepsání kupní smlouvy by došlo až po úhradě zbylých 100.000,-Kč, vše s vědomím toho, že kupní smlouvu následně neuzavře a vyplacenou zálohu nevrátí, což se přes četné žádosti poškozeného Zbyňka Baudyše i stalo, peníze použil pro svou potřebu a **Zbyňku Baudyšovi** tak způsobil škodu ve výši **300.000,-- Kč**,

10.
dne 14.4.2008 ve Vysokém Mýtě v úmyslu vylákat od poškozené Barbory Dusíkové, nar. 6.8.1991, převedení její nemovitosti – rodinného domu čp. 93 s pozemky v obci Dolní Sloupnice - v hodnotě 717.440,-- Kč a nehradit sjednanou kupní cenu uzavřel v advokátní kanceláři JUDr. Evy Vaňkové jako kupující s Barborou Dusíkovou jako prodávající kupní smlouvu o prodeji předmětných nemovitostí za dohodnutou kupní cenu 1.000.000,-- Kč, která měla být uhrazena z hypotečního úvěru od České spořitelny, a.s. na účet advokátní úschovy JUDr. Vaňkové č.ú. 73890091/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., přičemž bez vědomí a souhlasu Barbory Dusíkové změnil v písemném vyhotovení kupní smlouvy číslo bankovního účtu na číslo účtu 1948888053/0800 vedeného u České spořitelny, a.s., ke kterému měl dispoziční právo, takto upravenou kupní smlouvu předložil na Katastrálním úřadu ve Svitavách, který na jejím podkladě ke dni 15.4.2008 zapsal jeho vlastnictví k předmětné nemovitosti, a poté, kdy na jím ovládaný účet č. 1948888053/0800 byly dne 14.4.2008 finanční prostředky z hypotečního úvěru převedeny, je obratem vybral a použil pro svou potřebu, aniž by je vyplatil Barboře Dusíkové, a za účelem zakrytí tohoto jednání opatřil blíže nezjištěným způsobem zfalšované potvrzení o údajném předání finančních prostředků v hotovosti Barboře Dusíkové datované dne 20.5.2008, čímž způsobil **Barboře Dusíkové** škodu ve výši **717.440,--Kč**,

kdy v souhrnu jednáním pod body 9. - 10. způsobil na cizím majetku škodu ve výši **1.017.440,-- Kč**,

t e d y

ad 9. - 10.
ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil takovým činem značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l

ad 1. - 8.

pokračující zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný (body ad. 2-4, 5-8), dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (body 1, 3, 4 a 5),

ad 9. - 10.

pokračující trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (p ě t i) roků a 6 (š e s t i) měsíců nepodmínčně.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný **Maxim Ponomarenko** pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **Maxim Ponomarenko** povinen na náhradě škody zaplatit

- poškozenému **Davidu Rybičkovi**, nar. 16.2.1976 ve Vysokém Mýtě, bytem Na Štěpnici 1269, 562 06 Ústí nad Orlicí, částku 320.000,-- Kč,
- poškozené **Ivetě Novákové**, nar. 24.8.1969 v Košicích, bytem 570 01 Poříčí u Litomyšle 63, částku 480.496,-- Kč,
- poškozenému **Pavlu Novotnému**, nar. 24.10.1968 ve Svitavách, bytem K. Čapka 955, 535 01 Přelouč, částku 1.030.720,-- Kč,
- poškozeným manželům **Lence Dostálkové**, nar. 13.11.1968 v Ústí nad Orlicí, a **Janu Dostálkovi**, nar. 10.7.1965 v Náchodě, oba bytem Rettigové 1006, 562 01 Ústí nad Orlicí, částku 1.235.850,-- Kč,
- poškozeným manželům **Jaroslavu Chaloupkovi**, nar. 26.2.1962 v Rychnově nad Kněžnou, a **Renatě Chaloupkové**, nar. 25.11.1963 v Hradci Králové, oba bytem V. Opatrného 746, 517 21 Týniště nad Orlicí, částku 3.768.210,-- Kč,
- poškozené **Jiřině Petříkové**, nar. 29.12.1931 ve Fryštáku, bytem Hornoveská 52, 763 16 Fryšták-Horní Ves, částku 4.984.580,-- Kč,
- poškozenému **Zbyňku Baudyšovi**, nar. 9.7.1985 v Ústí nad Orlicí, bytem, Ruská 897, 565 01 Choceň, částku 300.000,-- Kč,

- poškozené **Barboře Dusíkové**, nar. 6.8.1981 ve Vysokém Mýtě, bytem Pivovarská 402, 566 01 Vysoké Mýto-Pražské předměstí, částku 717.440,-- Kč, s úrokem z prodlení ve výši 10,5 % od 15.4.2008 do 30.6.2008, 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008, 9,25 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, 8,5 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, 8 % od 1.1.2010 do 30.6.2010 a od 1.7.2010 ve výši 7,75 % do zaplacení.

Podle 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený **Pavel Randis**, nar. 15.3.1946 ve Valea Ungurului, bytem Pivovarská 147, 561 68 Králíky, se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození **Iveta Nováková**, nar. 24.8.1969 v Košicích, bytem 570 01 Poříčí u Litomyšle 63, poškozený **Pavel Novotný**, nar. 24.10.1968 ve Svitavách, bytem K. Čapka 955, 535 01 Přelouč, poškození manželé **Lenka Dostálková**, nar. 13.11.1968 v Ústí nad Orlicí, a **Jan Dostálek**, nar. 10.7.1965 v Náchodě, oba bytem Rettigové 1006, 562 01 Ústí nad Orlicí, poškození manželé **Jaroslav Chaloupka**, nar. 26.2.1962 v Rychnově nad Kněžnou, a **Renata Chaloupková**, nar. 25.11.1963 v Hradci Králové, oba bytem V. Opatrného 746, 517 21 Týniště nad Orlicí, se zbytkem svého nároku odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav.

Obžalovaný **Maxim Ponomarenko** jednak v období od 15.11.2008 do 5.8.2009 (viz body 1. – 8. výroku rozsudku) v Králíkách, Poličce, Hradci Králové a na dalších místech v osmi případech přislíbil poškozeným poskytnutí půjčky finanční hotovosti v různé výši. Poškození byly osoby, o nichž věděl, že jsou ve finanční tísní, ale přitom disponují nemovitým majetkem. Vyplacení půjčky podmiňoval především prostřednictvím smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem v majetku ve výroku zmíněných osob, ale i zřízením zástavního práva, když fakticky poškozené nechal podepsat bez jejich vědomí smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva, případně požadoval vystavení exekučního či jiného obdobného titulu (směnky), jehož realizací by se mohl rychle dostat k majetku těchto osob, přičemž od počátku jednal v úmyslu půjčky neposkytnout, a tak i učinil (v jednom případě – bod 1. výroku rozsudku - předstíral zájem o koupi bytu a v souvislosti s tím podstrčil poškozenému k podpisu směnku na částku, kterou mu nikdy neposkytl), kdy

tímto jednáním se obohatil ke škodě jednotlivých poškozených v souhrnu o nemovitý, případně movitý majetek v hodnotě 12.791.517,22,- Kč, případně si opatřil exekuční či obdobné tituly, za jejichž užití se následně mohl domáhat uspokojení fiktivních pohledávek na majetku poškozených, což i činil jejich uplatněním u soudu, kdy takové jednání bezprostředně směřovalo ke způsobení další škody v celkové výši 2.239.280,- Kč, tedy celkem ke způsobení škody ve výši 15.160.797,22 Kč.

Dalšího jednání se obžalovaný Maxim Ponomarenko dopustil v období od září 2007 do dubna 2008 (viz body 9. a 10. výroku rozsudku), kdy jednak od Zbyňka Baudyše vylákal finanční hotovost ve výši 300.000,- Kč jako zálohu na kupní cenu za prodej bytu v bytovém domě čp. 1538 v Chocni, jehož prodej předstíral, přestože od počátku jednal s tím, že po převzetí této finanční částky kupní smlouvu ve prospěch Zbyňka Baudyše neuzavře a finanční hotovost takto vylákanou užije k osobnímu prospěchu, což se i stalo, a jednak na poškozené Barboře Dusíkové vylákal uzavření kupní smlouvy, na jejímž podkladě byl do jeho vlastnictví převedena její nemovitost čp. 93 v obci Dolní Sloupnice v hodnotě ve výši 717.440,- Kč s vědomím toho, že sjednanou kupní cenu ve výši 1.000.000,- Kč v její prospěch neuhradí, kdy za tímto účelem jednak pozměnil údaje v kupní smlouvě v části, kde byl sjednán způsob úhrady kupní ceny hrazené z úvěru od České spořitelny a.s. tak, aby výnos z úvěru byl poukázán do jeho dispozice, a jednak následně si obstaral padělané potvrzení, z jehož obsahu mělo vyplývat převzetí sjednané kupní ceny v hotovosti poškozenou Barborou Dusíkovou, k čemuž nikdy nedošlo. V souhrnu se tak ke škodě jmenovaných poškozených v bodech 9. a 10. obohatil o částku 1.017.440,- Kč.

Obžalovaný Maxim Ponomarenko, od roku 2003 český státní občan, jakoukoliv vinu popřel. V poskytování půjček podnikat nechtěl. Provozoval realitní kancelář. Údajní poškození jej kontaktovali sami s vědomím toho, že disponuje finančními prostředky, případně na doporučení známých. Všechny předmětné půjčky řádně poskytl, o čemž byly s jednotlivými dlužníky sepsány příslušné listiny. Údaje o splátkovém kalendáři ve smlouvách o půjčkách nejsou podle české právní úpravy obligatorní. Nikoho z poškozených dosud nevystěhoval. Vypovídají-li proti němu, pak ve snaze vyhnout se placení dluhů. S poškozeným Novotným nejednal jako Konvalinka. Částku 2,5 mil. Kč mu v hotovosti vyplatil v AFI paláci v Pardubicích. Poté, kdy nastala splatnost půjčky, předložil notářský zápis k exekučnímu vymáhání. S poškozeným Randísem rovněž nejednal pod smyšleným jménem. Půjčil mu 350.000,- Kč proti směnce, nikoli pouze 10.000,- Kč. O koupi bytu zájem neměl. Rybička je narkoman a gambler. V místě jeho bydliště mu vyplatil celou půjčku. Poškozený Rybička mu přitom zamlčel, že na nemovitosti vázne zástavní právo. I kdyby svoji pohledávku uplatnil, byt by byl vydražen ve prospěch banky. Za poškozené Novákoví podle dohody vyplatil exekuce a poskytl jim i půjčku, která jimi nebyla splacena. Vyplatil i exekuci, která vážla na nemovitostech poškozeného Vejvody. Půjčka byla poskytnuta dle smlouvy. Poškozený Vejvoda měl ručit nemovitostmi v obci Chyjice. Půjčku nesplácel. Půjčka manželům Dostálkovým byla poskytnuta podle smlouvy. O řešení jejich pohledávky jednal s panem Osmanem, chtěl ji umořit z prodeje nemovitosti. Poškozený Chaloupka chtěl otevřít sportcentrum s bowlingem v Hradci Králové. Původně chtěl půjčit 3,5 milionu Kč. S ohledem na hodnotu nemovitostí v Týništi nad Orlicí, kterými měl ručit, se dohodli na půjčce 1 milion Kč. Po zavkládování zajišťovacího převodu v katastru nemovitostí zjistil, že na nemovitosti vázne zástavní právo. Požadoval vrácení půjčky, což poškozený

Chaloupka neakceptoval a naopak požadoval vyplacení zbývající části půjčky (do 3,5 milionu Kč) s tím, že bude ručit jinou nemovitostí. Jeho manželka byla pouze u podpisu smlouvy, u předání peněz zřejmě nikoli. U předání půjčky svědkovi Petřkovi byl přítomen Patrik Kincl. Za poškozenou Petřkovou vše zařizoval její syn pan Petřík. Poškozenému Baudišovi nikdy nenabízel prodej bytu, nikdy od něho nepřevzal žádnou zálohu ani hotovost. Naopak proti němu vede soudní spor o bezdůvodné obohacení. Poškozené Duskové byly peníze vyplaceny v plné výši v hotovosti v přítomnosti Patrika Kincla, když je nejprve vybral z účtu poškozeného Baudiše, k němuž měl podpisové právo. Chtěla je takto převzít, aby se její bývalý přítel nedozvěděl, kolik za dům utřžila.

U hlavního líčení obžalovaný **Maxim Ponomarenko** na své obhajobě setrval a dodal, že s obžalobou nesouhlasí v žádném bodě. Půjčky nikomu nenabízel, lidé jej sami oslovovali. Půjčku peněz poškozeným poskytl ve všech případech. Poté, co nezaplatili první splátku nebo došlo k nějakému konfliktu nebo propadla nemovitost v rámci zástavního práva popř. zajišťovacího převodu, tak lidé začali podávat trestní oznámení. Po třech trestních oznámeních se dozvěděl, že je vyšetřován Policí Východočeského kraje, konkrétně hospodářským oddělením v čele s panem Starým. Vedl občanskoprávní spory s dlužníky a stále vede. Policie si vytáhla z katastrálního úřadu veškeré jeho nemovitosti a jeho dlužníky a začala všechny dlužníky objíždět. Mohlo to být kolem sto dlužníků, případně lidí, se kterými udělal obchod. Lidé mu volali, že je navštívil pan Kastner, případně jiný policista a že jim nabízel, aby na něj podali trestní oznámení. Člověk, kterému půjčil peníze, zabavil mu nemovitost a on v té nemovitosti bydlel, tak byl samozřejmě na něj naštvaný. Vycházelo to ze záště, pak už bylo jednoduché to ovlivnit. Dál byla snaha vyhnout se placení, protože některé pohledávky jsou dávno splatné. U některých nemovitostí zaplatil veškeré daně.

K jednotlivých bodům pak obžalovaný dále uvedl, že:

Bod 1 – poškozený Pavel Randis. Na pana Randise byl nakontaktován přes Tomáše Mana v úmyslu koupit byt v Královské. Pan Randis tam vlastnil dva byty. Když tam dorazil, po shlédnutí stavu to okamžitě odmítl, protože byty byly v dezolátním stavu a neměly hodnotu, kterou pan Randis po něm požadoval. Nakonec se dohodli, že panu Randisovi poskytne peněžní prostředky s tím, že on mu je zaplatí, jakmile prodá jeden z bytů. Poskytnutou půjčku měl tedy splatit z prodeje bytu a ještě by mu něco zbylo. Byt se neprodal, ani de facto ho nezačal prodávat. Začal vymáhat svoji pohledávku soudní cestou. Podal přes svého advokáta k soudu směnku. Poškozený Randis, když s ním jednal, byl podnapilý, jedná se o alkoholika. Při jejich jednání nebyla žádná osoba, takže žádná svědkyně, která by ho viděla, neexistuje. Poškozený Randis jako svědek lže, aby se mohl vyhnout placení pohledávky. On tvrdí, že mu předal 10 tisíc, to není pravda, a už vůbec nevystupoval pod cizím jménem. Vždycky vystupoval pod svým jménem, i směnku vymáhal pod svým jménem. Částku 350 tisíc Kč poškozenému Randisovi předal. Dokladem na předání peněz je směnka. Tuší, že k tomu byly ještě nějaké pokladní doklady. Původně měl zájem o jeho byt, ale po shlédnutí jeho stavu to odmítl. Když tu nemovitost viděl, tak o ni zájem neměl.

Bod 2 – poškozený David Rybička. K osobě poškozeného uvedl, že se jedná o těžkého gamblera. Seznámil se s ním před čtyřmi lety na pokerovém turnaji v Ústí nad Orlicí. Hrál u stejného stolu a stále prohrával. Od každého si půjčoval na hru, i teď je tam zadlužený.

Chaloupka neakceptoval a naopak požadoval vyplacení zbývající části půjčky (do 3,3 milionu Kč) s tím, že bude ručit jinou nemovitostí. Jeho manželka byla pouze u podpisu smlouvy, u předání peněz zřejmě nikoli. U předání půjčky svědkovi Petříkovi byl přítomen Patrik Kincl. Za poškozenou Petříkovou vše zařizoval její syn pan Petřík. Poškozenému Baudišovi nikdy nenabízel prodej bytu, nikdy od něho nepřevzal žádnou zálohu ani hotovost. Naopak proti němu vede soudní spor o bezdůvodné obohacení. Poškozené Dusíkové byly peníze vyplaceny v plné výši v hotovosti v přítomnosti Patrika Kincla, když je nejprve vybral z účtu poškozeného Baudiše, k němuž měl podpisové právo. Chtěla je takto převzít, aby se její bývalý přítel nedozvěděl, kolik za dům utřžila.

U hlavního líčení obžalovaný Maxim Ponomarenko na své obhajobě setrval a dodal, že s obžalobou nesouhlasí v žádném bodě. Půjčky nikomu nenabízel, lidé jej sami oslovovali. Půjčku peněz poškozeným poskytl ve všech případech. Poté, co nezaplatili první splátku nebo došlo k nějakému konfliktu nebo propadla nemovitost v rámci zástavního práva popř. zajišťovacího převodu, tak lidé začali podávat trestní oznámení. Po třech trestních oznámeních se dozvěděl, že je vyšetřován Policií Východočeského kraje, konkrétně hospodářským oddělením v čele s panem Starým. Vedl občanskoprávní spory s dlužníky a stále vede. Policie si vytáhla z katastrálního úřadu veškeré jeho nemovitosti a jeho dlužníky a začala všechny dlužníky objíždět. Mohlo to být kolem sto dlužníků, případně lidí, se kterými udělal obchod. Lidé mu volali, že je navštívil pan Kastner, případně jiný policista a že jim nabízel, aby na něj podali trestní oznámení. Člověk, kterému půjčil peníze, zabavil mu nemovitost a on v té nemovitosti bydlel, tak byl samozřejmě na něj naštvaný. Vycházelo to ze záště, pak už bylo jednoduché to ovlivnit. Dál byla snaha vyhnout se placení, protože některé pohledávky jsou dávno splatné. U některých nemovitostí zaplatil veškeré daně.

K jednotlivých bodům pak obžalovaný dále uvedl, že:

Bod 1 – poškozený Pavel Randis. Na pana Randise byl nakontaktován přes Tomáše Mana v úmyslu koupit byt v Králíkách. Pan Randis tam vlastnil dva byty. Když tam dorazil, po shlednutí stavu to okamžitě odmítl, protože byty byly v dezolátním stavu a neměli hodnotu, kterou pan Randis po něm požadoval. Nakonec se dohodli, že panu Randisovi poskytne peněžní prostředky s tím, že on mu je zaplatí, jakmile prodá jeden z bytů. Poskytnutou půjčku měl tedy splatit z prodeje bytu a ještě by mu něco zbylo. Byt se neprodal, ani de facto ho nezačal prodávat. Začal vymáhat svoji pohledávku soudní cestou. Podal přes svého advokáta k soudu směnku. Poškozený Randis, když s ním jednal, byl podnapilý, jedná se o alkoholika. Při jejich jednání nebyla žádná osoba, takže žádná svědkyně, která by ho viděla, neexistuje. Poškozený Randis jako svědek lže, aby se mohl vyhnout placení pohledávky. On tvrdí, že mu předal 10 tisíc, to není pravda, a už vůbec nevystupoval pod cizím jménem. Vždycky vystupoval pod svým jménem, i směnku vymáhal pod svým jménem. Částku 350 tisíc Kč poškozenému Randisovi předal. Dokladem na předání peněz je směnka. Tuší, že k tomu byly ještě nějaké pokladní doklady. Původně měl zájem o jeho byt, ale po shlednutí jeho stavu to odmítl. Když tu nemovitost viděl, tak o ni zájem neměl.

Bod 2 – poškozený David Rybička. K osobě poškozeného uvedl, že se jedná o těžkého gamblera. Seznámil se s ním před čtyřmi lety na pokerovém turnaji v Ústí nad Orlicí. Hrál u stejného stolu a stále prohrával. Od každého si půjčoval na hru, i teď je tam zadlužený.

Několikrát poškozenému půjčil převážně několikatisícové částky – dva, tři tisíce. Tyto částky mu nikdy nevrátil. Jednou mu poškozený Rybička zavolal a navštívil na ubytovně, že potřebuje půjčit větší obnos, že to má na zaplacení nějakého dluhu. Odmítl to s tím, že mu dluží a věděl, že to je nebonitní klient a klasický dlužník. Poškozený na ně naléhal a nabídl mu do záruky byt v Ústí nad Orlicí. Zamtl však, že na bytě se nachází hypotéka, kterou nesplácí a hrozí další exekuce, což zjistil až po předání peněz. Částku 25 tisíc Kč mu nepředal. Není na to ani žádný doklad. Nepředal mu ani menší částku. Poškozený Rybička dostal všechny peníze naráz. Jedná se o výmysl chorobného gamblera. Veškerá finanční hotovost uvedená ve smlouvách mu byla poskytnutá najednou. Obžalovaný dále dodal k osobě svědkyně, která vypovídá, že s ním jednala, že nic takového není možné, je to lež. S nikým jiným než s panem Rybičkou nejednal. Byl nucen zaplatit náklady a dluhy pana Rybičky, tzn. musel ho oddlužit bytovému družstvu, fyzickým osobám v Ústí nad Orlicí, které chtěly byt získat exekucí, popř. jinými prostředky. Zaplatil daně z převodu nemovitostí, daně z nemovitostí i veškeré daně, co se týkaly celého bytu. Momentálně banka žaluje zástavu, protože ji pan Rybička nesplácí a podle všeho z pohledávky neobdrží ani korunu, protože bankovní úroky se vyšplhaly do astronomických výšek. Pohledávka, co má jen banka a finanční úřad za panem Rybičkou, převyšuje jednonásobně cenu toho bytu. Pokud by to chtěl vymáhat, nedostal bych ani korunu. Částku 350 tisíc Kč poškozenému předal. Dokladem je to, že je vysloveně uvedeno, že obdržel peníze a úpis. Peníze poškozenému Rybičkovi vyplatil hotově, protože pan Rybička na to spěchal.

Bod 3 – poškozená Iveta Nováková. K osobám svědků Novákových obžalovaný uvedl, že se jedná o chorobné lháře a dlužníky. Svědek Novák je odsouzen několikrát za násilnou trestnou činnost. Na tyto poškozené byl nakontaktován přes jednoho manažera z jeho realitní kanceláře. Jednali o půjčce a následném prodeji nemovitostí. Zjistil však, že na nemovitostech je spousta exekucí, tudíž jim řekl, že nemovitost je neprodejná, pokud nebudou vyplaceny dluhy. Na to mu řekli, že to chtějí vyřídit a že jestli by nešlo, že by jim půjčil peníze, následně potom vyčistil nemovitost, oddlužil je a potom dojednal prodej. S tím souhlasil. Nicméně chtěl mít zajištěnou svoji pohledávku, proto vystavil zajišťovací převod. V rozporu s tvrzením v obžalobě, kompletně dlužníky oddlužil. Neexistuje, že by za ně něco nevyplatil, protože jakmile vytáhl list vlastnictví a viděl tam šest exekucí, tak všechny exekuce byl nucen vyplatit, jinak by se nemohla zastavit, případně převést nemovitost. Veškeré závazky, které měla paní Nováková i pan Novák vyplatil. Pak jim poskytl ještě další peníze. Kupovali si auto, nějaké spotřebiče, na to dostali další peníze. Částku 350 tisíc poškozeným předal. Za exekuce vyplatil peníze. Jsou na to doklady, zhruba 100 nebo 200 tisíc. Byly tam i nějaké půjčky od fyzických osob, ale to řešili spíše s panem Novákem. Byl v patové situaci, kdy měl sice u nemovitosti vyplacené dluhy, nemovitost sice byla jeho, ale zase na ní byla exekuce. Pak se na ní sesypaly exekuce jedna za druhou, Novákoví měli nějaké závazky z minula. Nepohodli se, řekl, že s tím končí, že to žalují a oni chtěli poskytnout další peníze. Mysleli si, že nemovitost u zámku má hodnotu tři, čtyři miliony, nicméně se jedná o zfceninu a myslí si, že je to prodejné za půl milionu, víc ne. To byl důvod, proč jim to nechtěl poskytnout. Novotní jsou notoričtí neplatiči. Nemovitost je prakticky neprodejná a i kdyby uplatňoval svoje nároky u soudu, obdržel by desetinu půjčených financí. Poškozený by měl být v této fázi on, jelikož zaplatil všechny jejich dluhy.

Bod 4 – poškozený Pavel Novotný. Poškozený Novotný chtěl půjčit peníze. Není pravda, že by jednali o nějakém obchodním podílu. Pan Novotný mu tvrdil, že má s panem Bahníkem nějaké problémy a že se nepohodlí ve firmě a že potřebuje nutně peníze, protože mu jeho společník nechtěl přenechat podíl ve firmě ani ho vyplatit. Svědek Novotný si od něj skutečně půjčil peníze a uvedl ho v omyl, kdy tvrdil, že jeho obchodní podíl má hodnotu 5 milionů. Vyčíslení dle znalce ukazuje na 720 tisíc. Poškozený dále neoznámil své manželce, že vypořádaný majetek je součástí vykonatelné pohledávky. Nikdy se nepředstavoval pod cizím jménem a u podpisu listiny, kdy byl podepsán a přečten notářský zápis a smlouva o zastavení obchodní podílu, předložil občanský průkaz. Pan Novotný je protřelý podnikatel, spekuluje na burze. Oslovil ho sám a nabídl mu obchod. Peníze mu předal veškeré v hotovosti a bylo to v Afi paláci. Částku 2,5 milionu Kč poškozenému předal v hotovosti. Dokladem je notářský zápis a smlouva o zastavení obchodního podílu. Neví, jak vzniklo to, že pan Novotný vypověděl, že vystupoval pod jménem Konvalinka. U notáře uváděl svoje jméno, bylo i čteno jeho jméno. Tuší, že tehdy byl zákonný limit umožňující platby v hotovosti deset nebo patnáct tisíce euro. Platba poškozenému Novotnému byla v hotovosti, protože to tak požadoval pan Novotný. Jednal s panem Novotným ohledně jeho obchodního podílu na společnosti BNP Elektro. To bylo to nejdůležitější, co ho zajímalo, jelikož pan Novotný mu sdělil, že jeho firma BNP Elektro, kde je jednatelem a zároveň i společníkem, má hodnotu 10 milionů. Spočítal si, že polovinu, když mu to zastaví, tak to bude ručení za 5 milionů. Vycházel z toho, že viděl nemovitost v Přelouči v centru, byl to činžovní dům s restaurací a asi s 12 byty. Pan Novotný zapomněl říct své manželce, že pokud nezaplatí, tak pohledávka bude postihnutelná i na její majetek, proto vznikl tenhle spor, protože jeho manželka s ním nikdy nejednala.

Bod 5 – poškozený Jaroslav Vejvoda. K osobě pana Vejvody obžalovaný Ponomarenko uvedl, že tento je prostoduchý, nevěrohodný. Poté, co se na něj nakontaktoval se žádostí o půjčku, za poškozeného vyplatil veškeré exekuce, protože by nemohl převést nemovitost. Vytáhl list vlastnictví z katastru a zjistil, kterým exekutorským úřadům dluží a kdo na něho nařídil exekuce a veškeré exekuce za něho vyplatil. Vyplatil tedy za poškozeného Vejvodu veškeré jeho dluhy a zbytek peněz mu poskytl v hotovosti. Není pravda, že by byl někdy u paní Součkové v kanceláři, jak ho viní obžaloba. Jednal s panem Vejvodou pouze jednou, když mu předával peníze, to bylo na městském úřadě. U paní Součkové nikdy nebyl, byla tam jeho sekretářka, kterou tam poslal. Když měla být provedena první splátka, což potvrdil i pan Vejvoda, volal mu, že nic nedošlo, poškozený řekl, že to poslal. Počkal tedy týden, nepřišlo to a když poškozenému volal, sdělil mu, že už nic řešit nebude, že za ním byla policie a že podává trestní oznámení. Uvedl jej v omyl, protože mu sdělil, že nemovitost má hodnotu 2 miliony, přičemž má hodnotu 900 tisíc. Nemovitost zachránil před dražbou a poté, co poškozeného oddlužil na něj naskákaly další dluhy. Poškozenému Vejvodovi předal peníze podle smluv, přes půl milionu. Doklady mám jak podkladní, tak je smlouva o zajišťovacím převodu, smlouva o půjčce. I v zástavních smlouvách je uvedeno, že si peníze přebral.

Bod 6 – poškození Lenka Dostálková, Jan Dostálek. Pan Dostálek, je to člověk ve velké finanční tísní. Pan Osman je realitní makléř, reality dělá 25 let, ale je to známý pana Dostálka a jeho výpověď je ovlivněna mediální kampaní proti jeho osobě a nátlakem pana Dostálka. Obžalovaný dále uvedl, že jej několikrát kontaktoval pan Dostálek. Tvrdil, že peníze

potřebuje co nejdříve. Vybral nejbližší termín a sešli se na městském úřadě. Když připravoval smlouvy zjistil, že to mají ve společném jmění manželů, aby to projednal se svojí manželkou. S jeho manželkou nikdy nejednal. Ta přišla na městský úřad, nejdříve řekla, že o ničem neví, o nějaké půjčce. Pan Dostálek chtěl celou půjčku pro sebe a oni byli zrovna v rozvodovém řízení, že by se vypořádali na půl. Na nemovitosti byla v té době zástava 1.200.000 nebo 1.400.000, uplatňovaná bankou. Pan Dostálek mu tvrdil, že nemovitost má hodnotu 3 miliony, protože je v centru Ústí nad Orlicí a odkazoval se na pana Osmana. Poté, když tam přišla manželka poškozeného, začali se o financích hádat. Chtěl odejít, poškozený Dostálek jej ujišťoval, že se domluví. S paní Dostálkovou nejednal, vše řídil pan Dostálek. Neustále mu volali o předání peněz a po zastavení nemovitostí požadoval další peníze, protože na něj skákaly další exekuce a dluhy. Jednal o prodeji domu i s panem Osmanem, chtěl zpět aspoň peníze, které půjčil. Dostálkovi to nevycházelo, protože kdyby mu vrátil peníze a zaplatil v bance úroky, byl by stále v mínusu. Trestní oznámení podal, protože z doslechu věděl, že má problémy s policií. Trestní oznámení podal až po nezaplacené splátce, až mu propadla nemovitost. Na nemovitosti se nyní nachází zástavní právo, které není spláceno dva roky, možná i déle. Pokud by chtěl uplatňovat svoji pohledávku, opět neobdrží nic, protože bankovní úroky dosahují astronomických částek. Částku 1.400.000,- Kč poškozenému Dostálkovi vyplatil najednou, v hotovosti v červenci 2009. Dokladem je to, že je to přímo uvedeno ve smlouvě.

Bod 7 – poškození Jaroslav Chaloupka, Renata Chaloupková. K osobě pana Chaloupky obžalovaný dodal, že se jedná o protřelého podnikatele a podvodníka s LTO. Vlastní čerpací stanici PLG, která se nachází v jeho vlastnictví. Poškozený jej oslovil sám a nejdříve chtěl 3,5 milionu, s tím, že chtěl v Hradci Králové bowling. Dohodli se, že pustí 1 milion a zbytek mu poskytne, pokud bude ten jeden milion splácet. Po první splátce byl uveden v omyl. Na nemovitosti bylo zástavní právo a splátka nedorazila, naopak jej otravoval pan Chaloupka, že chce doplatit zbytek. Dokonce navštívil jeho rodiče a naléhal. Bylo mu několikrát poškozeným vyhrožováno, že má známé u policie a státního zastupitelství. S paní Chaloupkovou nikdy nejednal. S panem Chaloupkou tam přijela, šli podepisovat, ona odběhla, předal peníze. Paní Chaloupková škodu může uplatňovat jen po svém manželovi. Zmíněný milion korun předal poškozenému v hotovosti najednou.

Bod 8 – poškozená Jiřina Petříková. Pan Petřík je Čechoameričan, který podniká v realitách a je úzce spojen s čečenskou mafií, která se nachází v Rakousku. S paní Petříkovou nikdy nejednal, jen jsem viděl, když ji syn přivedl k podpisu. Paní Petříková je starší ročnick. Když jej oslovil pan Petřík, říkal, že bude ručit domem své matky. I poté, co pan Petřík půjčku nezaplatil a nemovitost propadla, tak poškozenou nechtěl vystěhovat ani to nijak neřešil. Po nezaplacení první splátky panu Petříkovi oznámil, že nemovitost mu propadá a on vyhrožoval, že jeho příbuzný je policista a že spolupracuje s čečenskou mafií na stavebních zakázkách, kdy následně byl vydrán. Přijela osoba vystupující pod jménem Abdul, Čečenské národnosti, s panem Svobodou, to je svědek, přijeli do Vysokého Mýta, zkoušeli ho vydrát, že jsou zástupci Petřka a že s ním mají obchod, že buď to zaplatí, nebo že nemovitost vrátí, že chtějí zpátky obrazy. Bylo mu sděleno, že mu dávají nějakou pokutu. Pokud neposkytnu další půjčku, že jej zlikvidují. Dozvěděl se, že podvedl i pana Svobodu a odletěl do Bostonu. U tohoto byl i svědek Patrik Kincl. Byl jak u toho, když přijeli Čečenci se Svobodou, tak u předání peněz panu Petříkovi. Tvrdili, že to za Petřka zaplatí, ale že budu litovat, když budu

chtít úroky. K zástavě náleží obrazy. Nesouhlasí s vydáním, vyšetřovatel navrhl jejich vydání, proti jsem se odvolal. Obrazy považuje za zástavní právo. Na nemovitosti je opět zástavní právo od banky a je nespláceno. Částku 45 tisíc euro předal najednou. Převzal i uvedené obrazy. O předání částky 45 tisíc euro jsou pokladní doklady. Peníze předal všechny v jeden den, ale protože se nemůže předávat v hotovosti víc jak 15 euro, domluvili se, že to rozepíšou. Navrhl to pan Petřík, protože s tím má zkušenosti a řekl, aby s tím nebyl problém. Peníze předal najednou, je si vědom, že porušil vyhlášku.

Bod 9 – poškozený Zbyněk Baudyš. Pan Baudyš je obžalován pro trestný čin podvodu a toto je jeho snaha získat finanční prostředky, protože se jedná o narkomana a bezcharakterního člověka, který pro peníze dokáže udělat cokoli. Nikdy mu nic nechtěl prodat, protože ví, že nemá peníze. Na jeho účet posílal každý měsíc tři roky peníze. Jednalo se bezmála o půl milionu korun, má na to doklady, že to posílal ze svého účtu na jeho účet, popř. to prováděl pokladnou. Pan Baudyš si z toho splácel svoje dluhy. Vede na něho žalobu o bezdůvodné obohacení. Tímto si poškozený chce vynutit zápočet jeho pohledávky, aby mu nemusel vracet peníze, které mu posílal na účet. S pomocí Petra Houdka, jeho kamaráda se ho snaží připravit o peníze. Petr Houdek má na něj vztek, protože měl milostný poměr s jeho přítelkyní v době, kdy si ji on chtěl vzít. Jednalo se o rok 2008. S panem Kusým nikdy nejednal, jedná se o bratra pana Baudyše. To je domluva tří kluků a řeknou, že si od někoho půjčil, přitom si nepotřebuje půjčovat 300 tisíc. To jsou lidi, co dělají za 12 tisíc měsíčně a chtějí mu půjčovat 300 tisíc. Poškozenému Baudyšovi posílal peníze na zaplacení jeho dluhů. Byli dohodnuti, že poškozený mu bude spravovat nemovitost a na nemovitosti byla hypotéka a hypotéku splácel z těchto dluhů. Měli jsme to splácel napůl. Nemovitost je v Krkonoších, je to chalupa ve Vrchlabí, Dolní Lánov. Částku 300 tisíc od poškozeného Baudyše nikdy nepřevzal.

Bod 10 – poškozená Barbora Dusíková. Obžalovaný Ponomarenko uvedl, že by chtěl trochu pozměnit svou výpověď, protože dříve se bál trestního stíhání. Jedná se o absurdní obvinění od poškozené Dusíkové. V této věci nešlo o žádný prodej, ale o fingovaný převod, aby banka pustila peníze na dluh pana Dolníčka. Pan Dolníček je přítelem slečny Dusíkové. Byli domluveni na půjčce od pana Svěráka na nějaký Dolníčkův obchod, pan Svěrák je z Pardubic, tenkrát působil, půjčoval peníze ve Svitavách. Dolníček za ním přišel, že můžeme koupit společně byt v Chrudimi, že ho můžou vydražit v dražbě a že následně ho se ziskem prodají. Tak se i stalo. Byt v dražbě koupili, použili na to peníze od pana Svěráka, to bylo něco kolem 1.400.000 nebo 1.500.000,-- Kč. Exekutor jim zhruba 2 roky neodoblokoval nemovitost, ale pan Svěrák požadoval zaplacení toho dluhu. Dluh zaplatil ze svého, vzal si hypotéku na jednu svoji nemovitost a dluh za něho zaplatil, nicméně po něm požadoval peníze. Dolníček mu řekl, že peníze nemá, ale že by mu je splácel. Obžalovaný mu řekl, že potřebuje vyšší částku. Nato slečna Dusíková, v té době byli kamarádi, mu prodala auto, na oplátku on jí prodal byt ve Vysokém Mýtě, kde doposud bydlí. Nabídla, že si její přítel Dolníček vezme na úvěr, na americkou hypotéku, chalupu, co měla v Dolní Sloupnici. Dolníček jako finanční poradce si dokázal vyřídit úvěr, ale banka mu neposkytla úvěr a pan Dolníček mu řekl, že to nejde. Dohodli se tedy, že si vezme úvěr na sebe, ale banka by nedala tolik peněz, jen 50 %, takže Dolníček mu nabídl, že udělají fingovaný převod, že já on (obžalovaný) si to koupí a zaplatí za to hypotékou a z toho si vezme zmíněný dluh. Tak se i stalo. Peníze se nechaly poslat na jiný účet, jelikož by banka ty peníze

nepustila a on si peníze vybral. Byli domluveni, že hypotéku za něj budou splácet. Po čase ale zjistil, že to nesplácejí. Oni mu řekli, že má peněz dost, pohádali se. Řekl jim, že to bude splácet, ale chalupu si nechá. Chalupa má hodnotu 700 tisíc i posudek je přemrštěný. Kupní smlouvu přepisovala Dusíková, on jednal v bance. Když šli na městský úřad, tak poškozená Dusíková zapomněla vymazat od advokátky Vaňkové její účet a nechal se tam účet pouze ten, kam by měly být poslány peníze. Hypotéku stále platí, přesto že ho žalují. Tu částku jeden milion dostal. Žádnou změnu v účtu nedělal. To udělala slečna Dusíková v kanceláři. Na smlouvě se sice prvotně objevilo číslo bankovního účtu Dr. Vaňkové, ale pak se to změnilo, proto, aby zrychlili placení, protože pokud by to poskytli paní Vaňkové, trvalo by to třeba čtrnáct dní, než by to pustila. V přípravném řízení hovořil jinak protože se bál, že by mohl být obžalován z úvěrového podvodu, neboť se jednalo o fiktivní převod. Nejednalo se o prodej, ale jen o to vytáhnout peníze. Fiktivní je v rozporu se smlouvou. V bance v úvěrové smlouvě tvrdí, že to chce opravdu koupit, ale on to koupit nechce, chci to jen převést na sebe. Slečna Dusíková v té chalupě bydlela, platila elektřiku apod., byl to fiktivní prodej, protože by banka nepustila peníze na americkou hypotéku. Dělal to s vědomím, že nechce nikoho poškodit, ale jednalo se o úvěrový podvod.

Obžalovaný Ponomarenko dále uvedl, že pokud je uvedeno, že měl někomu něco podstrčit, nebo někdo měl podepsat bianko doklady, tak to není pravda. To je nesmysl. Bianco doklady podepsané byly, bianko směnky, nicméně nic nepodstrkával, všechno bylo na základě dohody, jak se s lidmi dohodli. Český rozumí dobře, chápe dobře obsah slov i to, co se hovořilo. Má i další trestní stíhání. Policie se snaží naházet na něj co nejvíce špíny, některá trestní stíhání skončila zastavením, některá odložením. Byl obviněn z desetimilionového podvodu, kde následně byl v pozici poškozeného a svědka. Byl některými svými klienty vydírán, unesen. Je obviněn z vydírání. V oblasti půjčování peněz nepůsobil. V České republice žije od svého jednoho roku.

K jednotlivým dílčím útokům byly opatřeny níže popsané důkazy:

K bodu ad. 1 – poškozený Randis

Svědka Pavel Randis uvedl shodně jako ve výroku tohoto rozsudku a dodal, že prostřednictvím Vasilije Mišněva sjednal s osobou vystupující jako Novák prodej svého bytu v Králíkách, pronajátého paní Řezníkové, za částku 250.000,-- Kč. Od kupujícího obdržel pouze zálohu 10.000,-- Kč proti podpisu listiny, která mu byla zakrývána tak, aby ji nemohl celou přečíst. K převodu bytu ale nedošlo. Částka 250.000,-- Kč mu vyplacena nebyla. Následně proti němu byl vydán směnečný platební rozkaz na 350.000,-- Kč, které rozhodně nepřevzal.

U hlavního líčení svědek Pavel Randis uvedl shodně, když dodal, že obžalovaný Ponomarenko je osobou vystupující pod jménem Novák z Pelhřimova a jemu podepsal i doklad, o němž se domníval, že podepisuje doklad o tom, že dostal zálohu 10.000,-- Kč na prodej svého bytu. Když to podepsal, tak mu vyplatil 10 tisíc a byl na odchodu. Že by podepisoval nějakou směnku, to nevěděl. Podepisoval dva doklady. Záloha 10 tisíc byla na to, že ten jeho byt realitka, Max reality, od něho odkoupí. Byli dohodnuti na ceně 250.000,-- Kč, takže ještě měl doplatit 240 tisíc Kč. Tehdy se podepisoval bez brýlí a ani nebylo vidět,

co podepisoval. Svědek setrval na tom, že částku 350 tisíc od obžalovaného ani nikoho jiného nedostal. Ke kopii směnky na č.l. 478 svědek uvedl, že podpis na ní je jeho, to co podepisoval takhle velké nebylo. U zmíněného jednání nebyla nějaká další osoba. Paní Řezníková u toho nebyla. Obžalovaný Ponomarenko jako zájemce o koupi jeho bytu šel s ním do bytu. Zda se mu představil, si nepamatuje, ale při odchodu řekl, že je Novák z Pelhřimova a že spojení na něj je přes Vasila. Během jejich jednání slovo směnka nepadlo. Skleničku si dá. Pije jen proto, že má starosti, psychicky na tom dobře není, je i nemocný. Při zmíněných jednáních, která se odehrála s Novákem z Pelhřimova měl dvě piva, ale věděl, co dělá. Věděl, že se podepisuje. Ten pán vypadal tak solidně, že ho nenapadlo, že by to mohl být podvodník. Svědek Randis uzavřel, že částku 350 tisíc Kč od obžalovaného nedostal. Dostal jenom zálohu ve výši 10 tisíc a zbytek do 250.000,-- Kč měl dostat při podpisu smlouvy.

S ohledem na rozporná tvrzení obžalovaného i poškozeného byla provedena mezi nimi podle § 104 a) tr. řádu konfrontace, při níž oba setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

Svědčyně Helena Řezníková uvedla, že předmětný byt si v rozhodné době přišel prohlédnout nějaký pan Novák v souvislosti s jeho prodejem, který pan Randis zvažoval. Svědkyně Helena Řezníková dále uvedla, že obžalovaného Ponomarenka nikdy neviděla. Zmíněný pan Novák není totožný s obžalovaným Ponomarenkem. Pana Mišněva nezná. Ví, že pan Randis dostal zálohu 10.000,-- Kč. Nic bližšího jí o tom prodeji poškozený bytu neříkal. Pan Randis jí řekl, že podepsal směnku. U prohlídky dotčeného bytu osobně nebyla. Pan Randis pije dost alkohol.

Svědék Mišněv potvrdil, že jej poškozený Randis kontaktoval v souvislosti s prodejem jeho bytu. Odkázal jej na Tomáše Mana, z jehož podnětu poté o koupi bytu jednal jistý „Max“. Svědek Vasilij Mišněv dále uvedl, že pan Randis požíval alkohol. Nebyl napitý, ale cítil z něho alkohol. Pan Randis mu říkal, že Max mu měl dávat nějakou půjčku asi 10.000,-- Kč, že tolik obdržel.

Svědék Tomáš Man potvrdil, že Randisův byt nabídl obžalovanému, který o něj projevil zájem. Svědek Tomáš Man dále uvedl, že pokud se týká pana Randise, (označil ho za toho opilého pána s barákem v Králíkách) tak s obžalovaným tam byl také. Obžalovaný měl tehdy u sebe hotovost, nějaké smlouvy, nějaké papíry. Když chtěli jít dovnitř do bytu, tak pan Randis řekl, že tam chce být jenom sám s obžalovaným Ponomarenkem a tak oni zůstali venku. Svědek dále uvedl, že s obžalovaným Ponomarenkem se zná dobře, je to sportovec z Hradce Králové, občas si byli zasportovat, je dobrý zápasník. Takhle se seznámili a začali spolu kamarádit. U toho pana z Králík, u pana Randise, tam měl obžalovaný hodně peněz u sebe, smlouvy měl, měl tam ještě kolegu.

Z listinných důkazů jsou založeny předmětná směnka, návrh na vydání směnečného platebního rozkazu a směnečný platební rozkaz (viz. č.l. 440 a násl.). Řízení o námitkách bylo přerušeno do doby pravomocného skončení trestního řízení (viz. usnesení č.l. 493).

K bodu ad. 2 – poškozený Rybička

Svědék David Rybička uvedl shodně jako ve výroku tohoto rozsudku s tím, že oproti tomu, co je uvedeno ve znění písemného vyhotovení smlouvy o půjčce mu částka 320.000,-- Kč měla být obžalovaným doplacena po zápisu vkladu zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovitostem do katastru. Uvedené bylo vyznačeno i na originále smlouvy o půjčce, kterým ale nedisponuje.

Svědék David Rybička dále uvedl, že se na obžalovaného obrátil se žádostí o půjčku ve výši 350 tisíc Kč. Obžalovaný mu vyplatil jenom 30 tisíc Kč. Je pravdou, že podepsal smlouvu na částku 350 tisíc, ale vzadu bylo rukou napsané, že po přepsání na katastru, obžalovaný pošle peníze na jeho účet. Podepsal mu to, i když mu nedal 350 tisíc Kč, protože obžalovaný sliboval, že to tak bude. Peníze potřeboval na svoje dluhy. U jednání nikdo nebyl. Akorát jeho bývalá přítelkyně Jana Leierová byla u toho, když byl obžalovaný na návštěvě u nich. Viděla, jak si obžalovaný prohlíží byt a slibuje, že jim poskytne půjčku. Jak se jmenoval dokument, který podepsal neví. Myslí, že to byla smlouva o zajišťovacím převodu k vlastnickému právu.

Svědčkovi umožněno nahlédnutí do smlouvy na č.l. 501-503 k níž uvedl, že je tam jeho podpis. To podepsal. Dále svědkovi předložena smlouva na č. l. 505-506, k níž uvedl, že neví jestli to podepsal. Podepisoval dva doklady, na jednom bylo vzadu napsáno číslo účtu, na který má obžalovaný zbytek peněz poslat. Doklad nemá. Určitě nedostal částku 350 tisíc Kč. Dostal jen 30 tisíc. Když to podepsal, chtěl peníze dostat rovnou, ale obžalovaný říkal, že je zrovna nemá a že mu je poskytne až po přepsání zástavní smlouvy na katastru. Dříve hrával automaty. V této ani v jiné souvislosti mu Maxim Ponomarenko nepůjčoval peníze. Má exekuce, musí doplatit hypotéční úvěr. U podpisu smlouvy nebyla přítomna jeho bývalá družka. Určitě to podepisovali na městském úřadě. Pro splátky půjčky si obžalovaný Ponomarenko měl jezdit. Splátky nebyly vůbec domluveny s tím, že to bude chtít průběžně do půl roku vrátit, ale že se to dá posunout na delší čas. Označení gambler by se bránil. Chodil jen jednou za 14 dní na poker a občas si zahrál ruletu, ale nechodil hrát každý den. Může vyloučit, že by mu někdy Maxim Ponomarenko půjčil do hry během pokerového večera. Jeho dluhy na bytovém družstvu zaplatil obžalovaný. Hypotéku má ukončenu, je tam exekuce.

Jelikož obžalovaný trval na tom, že poškozenému Rybičkovi předal 350 tisíc Kč s tím, že svědek lže a že je to klasický dlužník, kdežto svědek setrval na tom, že tuto částku s výjimkou částky 30.000,-- Kč, nedostal, byla provedena mezi nimi podle § 104a tr. řádu konfrontace, při níž oba dva na svých tvrzeních setrvali.

Svědčce Jana Leierová, bývalá přítelkyně poškozeného Rybičky, potvrdila, že byla přítomna tomu, jak obžalovaný vyplácí poškozenému Rybičkovi z titulu sjednané smlouvy o půjčce pouze částku 25.000,-- Kč. Svědkyně Jana Leierová dále uvedla, že ví to, že obžalovaný Ponomarenko se domlouval, že panu Rybičkovi půjčí 350.000,-- Kč, z čehož byla hotově vyplacena částka 25.000,-- Kč. To je všechno, co o tom zběžně ví. Zda se něco přítom podepisovalo neví. Poškozený zmíněnou půjčku potřeboval na svoje dluhy. Pan Rybička hrál výherní automaty, ale neví částku, kterou prohrál. Nikdy se jí o tom nezmiňoval.

Obžalovaný Ponomarenko k této výpovědi uvedl, že pan Rybička uvedl, že peníze byly předány na městském úřadě a že tam byly podepsány i smlouvy.

Z listinných důkazů je založena smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem a smlouva o půjčce. Dále i mailová korespondence mezi poškozeným a obžalovaným, z níž je mimo jiné zřejmé, že poškozený požaduje doplacení finančních prostředků do výše uvedené ve smlouvě o půjčce (viz č. l. 501 – 528).

Ze znění jednotlivých smluv o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem (dále i jen Smlouva), které vždy u jednotlivých poškozených měly stejnou formu a znění, lze ve vztahu k důkazní situaci ke všem poškozeným konstatovat, že ten, který konkrétní poškozený touto Smlouvou převádí k zajištění již poskytnuté půjčky uvedené v článku I. Smlouvy a jejího příslušenství, včetně případné smluvní pokuty, úroků s prodlení a nákladů spojených s realizací zajišťovacího práva převodu podle Smlouvy své vlastnické právo k tam uvedeným nemovitostem na věřitele Maxima Ponomarenka. Nebude-li půjčka vrácena řádně a včas, a stane-li se vlastnictví nabyvatele uvedené nemovitosti definitivním a nepodmíněným, provedou smluvní strany nejpozději do 30 dnů od posledního dne splatnosti půjčky majetkové vypořádání. Nebude-li půjčka vrácena řádně a včas může věřitel uvedené nemovitosti přímo prodat třetí osobě a z výtěžku uspokojit svoji pohledávku včetně příslušenství a svých nákladů. Na základě této smlouvy bude u příslušného katastrálního úřadu podán návrh na vklad do katastru nemovitostí a proveden vklad vlastnického práva ve prospěch a nabyvatele. Ve smlouvě není žádné ujednání o splatnosti půjčky ani o první splátce.

Ze smlouvy o půjčce pak kromě toho, že byla dlužníkovi poskytnuta půjčka v uvedené výši plyne, že dlužník se zavazuje věřiteli v případě poškozeného Rybičky vrátit do šesti měsíců od uzavření smlouvy, že bude platit smluvní úrok ve výši 9.000,-- Kč měsíčně a v případě prodlení byla stanovena smluvní pokuta 0.4 % denně z dlužné částky.

Hodnota nemovitostí v majetku poškozeného byla stanovena znaleckým posudkem.

K bodu ad. 3 - poškozená Nováková

Svědék Jaroslav Novák uvedl, shodně jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku a dodal, že v souvislosti s exekucí, která proti němu byla vedena, byl osloven společností Max Reality. Při jednání s obžalovaným se dohodli na půjčce 350.000,-- Kč. Fakticky za něj obžalovaný vyplatil exekuce ve výši 10 tisíc Kč a 11 tisíc Kč a v hotovosti od něho obdržel jako zálohu dále částku 40.000,-- Kč. V souvislosti s tím podepsal on a manželka vícero písemností, mimo jiné prázdné směnky a smlouvu, na jejímž podkladě měla být dle obžalovaného zřízena zástava. S jejich obsahem neměl on, ani manželka možnost se řádně seznámit. Další hotovost již neobdrželi a následně se dozvěděli, že bez jejich vědomí došlo k převodu vlastnického podílu na zmíněnou nemovitost a ke zřízení zástavy k pozemku na půjčku 200.000,-- Kč, o níž vůbec nejednali.

Svědék Jaroslav Novák dále dodal, že s obžalovaným měli domluvenu půjčku ve výši 350.000,-- Kč s tím, že dostal 40.000,-- Kč a oddlužení činilo nějakých 20.000,-- Kč

(z exekutorské kanceláře přišlo, že bylo zapláceno 10.000,-- Kč a 11.000,-- Kč). Když pak byli na katastrálním úřadě, tak se tam objevil papír, kde jim ještě měl obžalovaný půjčit 200.000,-- Kč na zahradu. O tom nevěděli, to viděli až když to dostali. Od té doby co papíry podepsali, do doby než se to zablokovalo, tak žádné papíry neviděli. Neví, zda manželka podepsala jednu smlouvu nebo dvě smlouvy. On koukal do papírů, a v jednom je, že jim půjčí 200.000,-- Kč a na druhém, že jim 200.000,-- Kč půjčil. Neví, jak se ty papíry sešly dohromady. O těch 200.000,-- Kč nevěděli, ani o tom nemluvili. Chtěli půjčit 350.000,-- Kč. Částku 350.000,-- Kč nedostal. Hotově dostal jenom 40.000,-- Kč. Bylo to ve dvoutisícovkách. A obžalovaný zaplatil exekuci v Praze, aby se to uvolnilo a on se na to dostal.

Ke smlouvě o zajišťovacím převodu na č.l. 558-561 svědek uvedl, že obžalovaný jim nepůjčil částku 350.000,-- Kč. Nerozuměl tomu co je v této smlouvě. To mu vysvětlil až právník co to je. S obžalovaným byli domluveni, že se to napíše jako zástavní smluvní právo. S manželkou jsou laici a obžalovanému věřili. Manželka to podepsala.

K zástavní smlouvě na č.l. 556-557 svědek uvedl, že tuto smlouvu neviděl, ale je podepsaná. To je tím, jak obžalovaný Ponomarenko rozložil ty papíry na tom stole. O tomto nejednali.

K nabídce na č.l. 562 svědek uvedl, že to jim přišlo.

K předložené směnce uvedl, že ji podepsala manželka. On také podepisoval směnku.

Na dotaz, proč podepisovali směnky a smlouvu, které nerozuměl, svědek Novák uvedl, že už byli tak daleko s manželkou s nervy v háji, že obžalovanému prostě věřili. Věděli, že je to realitní kancelář a tak mu věřili. Měl příjemné vystupování, byl to mladý chlap, majitel reality a bezvadný přístup. Svědek Novák dále uvedl, že o smlouvě o půjčce se nebavili. Chtěli půjčit 350.000,-- Kč, domlouvali se v autě. Obžalovaný říkal, že se musí zeptat právníků jestli by to šlo 5 - 6.000,-- Kč splácet a domluvili se na 5.000,-- Kč, ale od kdy by se mělo splácet a jak splácet, o tom domluva nebyla. Svědek Novák dále uvedl, že byl trestně stíhán za domácí výtržnictví. Tehdy to byly neshody doma. Bylo to před 6 lety. Doma je vše v pořádku, byl na léčení. Jezdí s kamionem, nepije. Svědkovi ocitována výpověď obžalovaného o tom, že byl odsouzen několikrát za násilnou trestnou činnost k čemuž svědek Novák uvedl, že tehdy dostal od soudkyně Kotálové ve Svitavách 6 měsíců podmínku na 18 měsíců. Jiné odsouzení nemá. Je pravdou, že si zmíněnou smlouvu přečetli a že tam je uvedeno, že jim půjčil, to jim úplně „vypadlo“ z hlavy, nějak to nevnímali. Viděli 350.000,-Kč a to předtím asi nějak nedočetli, oba na to koukali. Podepsali tedy jako, že jim půjčil, ale on jim nepůjčil. Částku 350.000,-- Kč chtěla použít na koupi hrobu rodičům. Chtěli doplatit 2 půjčky Proficreditu. Další jejich závazky byly pak takové drobnosti. Bavili se i tom, že by zmíněnou nemovitost mohli zpeněžit a prodat panu Lorencovi. Obžalovaný také věděl moc dobře, že v tom baráku ještě žije 90-ti letá paní, která umřela až teď a že s ní není možné barák prodat. Trestní oznámení podal nějak v květnu. Jak se dozvěděl, že obžalovaný je napsaný jako majitel 1/3 nemovitosti. Na dotaz, zda udělili plnou moc obžalovanému k vyplacení exekucí a k nakládání s majetkem uvedl, že on ji neudělil, ale udělila ji manželka,

ale ve víře toho, že obžalovaný vyplatí exekuci v Praze a vyřídí papíry na katastru. Žádné peníze obžalovanému neposlal. 40.000,- Kč nevrátil, protože neměl z čeho.

Jelikož obžalovaný Ponomarenko trval na tom, že předal panu Novákovi částku 350.000,- Kč, kdežto svědek Novák tvrdil, že tuto hotovost nedostal, bylo přistoupeno podle § 104a tr. řádu k jejich konfrontaci, při níž oba aktéři setrvali na svých tvrzeních.

Svědčyně Iveta Nováková uvedla, že všechno vyřizoval její manžel v Litomyšli. Ona se účastnila jen podpisu. Všechno ostatní jí říkal manžel. Ze strany obžalovaného Ponomarenka bylo slíbeno zapůjčení částky 350 tisíc, ale tyto peníze jim nezapůjčil. Podepsala smlouvu, nějaké papíry, bylo tam spousta papírů. Moe to neštudovala, bylo to narychlo. V okamžiku, kdy to podepisovala, si myslela, že podepisujete smlouvu na zmíněnou půjčku, zástavní právo na ten barák, že jim půjčí peníze a pak časem, že by se přes Max realitku barák prodal. V okamžiku podpisu chtěla od obžalovaného 350 tisíc Kč s tím, že se bude ručit domem, resp. jeho jednou třetinou. Tato jedna třetina byla v jejím výlučném vlastnictví. Kolik papírů na úřadě podepsala neví. Obžalovaný to tam rozložil a ona to podepsala. Bez svého vědomí a souhlasu podepsala smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva k jedné třetině nemovitosti i zástavní smlouvu o zřízení zástavního práva k pozemku. Tehdy to chtěli zastavit, ale na půjčku. Částku 350 tisíc nedostala. Nedostal ji ani manžel. Manžel obžalovaného pořád kontaktoval, ale nebral telefon. V té době byla na zmíněné nemovitosti zástava z Komerční banky. Obžalovaný říkal, že to zaplatí, že je kolem 40 tisíc. Je pravda, že obžalovaný vyplatil částku 40 tisíc. V současné době je vlastníkem zmíněné třetiny nemovitosti obžalovaný Ponomarenko. Její manžel Jaroslav Novák nebyl soudně trestán, ale dřív ho vyhostila.

K zástavní smlouvě na č.l. 556-557 svědkyně uvedla, že to podepsala. Nečetla to. Podepsala to s tím, že obžalovanému věřila. Měla možnost si to přečíst. Ke smlouvě na č.l. 558-561 svědkyně uvedla, že tuto smlouvu také podepsala, je to její podpis, odpovídá i datum. Tuto smlouvu měla možnost si přečíst. Obžalovaný jí tedy předal toliko ve Vysokém Mýtě částku 40 tisíc na ruku, plus zaplatil exekuci, co měla na barák, na jedné bylo 10 tisíc, na druhé 12 tisíc. Při podpisu smluv měla představu, že dostane půjčku 350 tisíc Kč. Na otázku, proč podepisovala dalších 200 tisíc svědkyně uvedla, že se zmínila, že tam není zadaná do baráků zahrada, tak si obžalovaný odběhl, s tím že mu Urban musí poslat faxem papíry na zahradu a napsal tam částku 200 tisíc. Neví, proč toto podepsala. Ohledně peněz se nebavili, obžalovaný vykládal papíry, podepsali to. Myslela si, že dostanou 350 tisíc, co po něm požadovali. Částkou 350 tisíc chtěli pokrýt veškeré své dluhy. Ohledně splátek půjčky od obžalovaného Ponomarenka byli domluveni na 5-ti tisících měsíčně. Nesplatili ani korunu. Obžalovaný neuvedl, ke kterému dni to mají začít platit. Nevěděli, kdy to mají začít splácet.

Jelikož obžalovaný setrval na tom, že předal jak částku 350 tisíc, tak i částku 200 tisíc, kdežto svědkyně setrvala na tom, že tyto peníze nedostali, bylo mezi nimi přistoupeno ve smyslu § 104a tr. řádu ke konfrontaci, při níž oba setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

Svědci Lubomír Laeman a Radko Bartoš uvedli, že jako obchodní zástupci z podnětu obžalovaného Ponomarenka, který provozoval realitní kancelář, měli oslovovat osoby, na jejichž majetek byla nařízena exekuce, s nabídkou řešení jejich finančních poměrů. Svědek

Lacman v této souvislosti vešel do styku s poškozeným Novákem, kterého odkázal na obžalovaného. Poškozený Novák mu později sdělil, že jej obžalovaný připravil o nemovitost, aniž by mu poskytl půjčku.

Svěděk Lubomír Lacman dále uvedl, že dělal realitní činnost ve společnosti MAXREALITY a pokud se týká dopisů, které se rozesílaly klientům, kteří měli exekuce, tak to fungovalo tak, že ze strany obžalovaného Ponomarenka jim byla předána databáze lidí, na jejichž nemovitosti jsou exekuční tituly a oni (čtyři), to znamená on, pan Ilčík, paní Levinská a pan Bartoš dostali určitou část těchto lidí a ti byli osloveni dopisem s výzvou, že by jim mohli zmíněný problém vyřešit. Dopisy rozeslal a byla minimálně jedna odezva, která šla přímo k němu. Byl to nějaký člověk ze Svinar. Pak volal ten člověk z Litomyšle, pan Novák, a ptal se, jestli půjčují peníze. Nevěděl, že to souvisí s exekucí a řekl mu, že mu dá kolegu pana Ponomarenka, protože zrovna byli u něj na poradě v kanceláři. Předal obžalovanému telefon a pan Ponomarenko se s ním domluvil a domluvili si hned schůzku v Litomyšli. Pan Ponomarenko tam odjel. Pak o tom neví až do doby, kdy mu pán volal, rozhořčený, že z půjčky na vyplacení exekuce přišel o podíl na domě. Pak se sešli v Cerekvici, byl tam on a jeho manželka, když mu řekl, že v tom vůbec nefiguruje, že všechno měl domluvené s panem Ponomarenkem. Podstata toho, co se mu nelíbilo byla ta, že mu měl pan Ponomarenko půjčit peníze, ale ve finále mu je nepůjčil. Měl mu slíbit peníze na zástavu nemovitosti, ty mu nepůjčil. Z té databáze každý měl tak kolem 20-30 lidí.

Svěděk Radko Bartoš dále uvedl, že roce 2007, 2008 byl obžalovaný Ponomarenko zavedený podnikatel v oboru. Nevěděl však, že by půjčoval i peníze. Pokud se týká nemovitostí zatíženými exekucemi, tak obesílali klienty, kteří měli exekuce nebo nějaké zástavy na nemovitostech, s tím, že v případě, že by to nemohli vyplatit, tak se jim nabídlo, že se to za tržní cenu prodá a následně by se ty lidi mohli oddlužit. Oslovovali je. Poslal se jim dopis a kdo měl zájem o tuhle formu spolupráce, tak se měl ozvat na telefon. Pokud jde o pana Nováka, tak se objevil u něj v kanceláři, byl mu povědomý a choval se jako by byli kamarádi s tím, že je z Litomyšle a že shání pana Lacmana. Mluvil o nějakém domě, ale bylo to chaotické a tak se snažil ho odkázat na Lacmana. On pak odešel.

Z listinných důkazů je založena zástavní smlouva na č.l. 556-557, smlouva o zajišťovacím převodu č.l. 558-561, podklady k exekucím vedeným proti poškozené Novákové. Z inzerce na č. l. 562 je patrné, že společnost Max Reality nabízela pomoc i v poskytování půjček i na oddlužení nemovitostí. Ze zápisů z porad Max Reality mimo jiné plyne, že se mají oslovovat lidi, kteří mají exekuce na nemovitostech nebo nestačí splácet hypotéky mají se jim nabízet půjčky či prodej nemovitosti (č. l. 578 – 583). Pak tvrzení svědkyně Novákové odpovídá i dopis na č. l. 563 – 564.

Hodnota nemovitostí byla stanovena znaleckým posudkem.

K bodu ad. 4 - poškozený Novotný

Svěděk Pavel Novotný uvedl shodně jako ve výroku rozsudku a dodal, že od pana Klimenty dostal kontakt na osobu obžalovaného Ponomarenka, který měl obchodovat s realitami. Následně se mu ozvala osoba, která se představila jako pan Konvalinka. Setkali se v

AFI paláci v Pardubicích a jednali o prodeji jeho obchodního podílu ve spol. B.N.P. elektro, s.r.o.. Dohodli se tak, že mu (Novotnému) bude poskytnuta půjčka ve výši 2,5 milionu Kč a následně bude na Konvalinku převeden svědkův obchodní podíl ve zmíněné společnosti. Tím bude půjčka splacena. Konvalinka požadoval sepsání notářského zápisu s tím, že dle právníků se to tak má dělat. U notáře nicméně Konvalinka přišel s tím, že teprve po podpisu notářského zápisu a převodu obchodního podílu na obžalovaného Ponomarenka dojde k vyplacení půjčky. Svědek tomu uvěřil a zápis podepsal, byť obsahoval údaje, které neodpovídaly skutečnosti. Slibovanou hotovost neobdržel ani po podpisu notářského zápisu, byť se snažil obžalovaného kontaktovat. Posléze proti němu byla nařízena exekuce pro nesplácení půjčky. Při fotorekognici označil obžalovaného Ponomarenka jako osobu, která se před ním vydávala za Konvalinku.

Svědék Pavel Novotný dále dodal, že částku 2,5 milionu Kč nedostal. Obžalovaný Ponomarenko se mu při prvním telefonickém kontaktu představil jako pan Konvalinka. Do poslední chvíle nevěděl, že je to pan Ponomarenko. Obžalovaný Ponomarenko se mu jako Konvalinka tak vždycky na každé schůzce představil. S obžalovaným Ponomarenkem jednal jako s panem Konvalinkou. Když byl u notáře, tak si nevšiml jestli tam byl v zastoupení, jak mu tvrdil, nebo zda to byl přímo obžalovaný. Jeho občanský průkaz nikdy neviděl. Notářský záznam četl, ale tohohle si nevšiml. Bylo tam napsáno Ponomarenko, ale nevšiml si, jestli je tam v zastoupení nebo vlastní rukou na zápise. Ve zmíněném zápise četl, že peníze byly předány, ale pan Ponomarenko mu tvrdil, že jakmile bude přepsán obchodní podíl, že mu peníze vyplatí. Souhlasil s tím, protože byl ve finanční tísní. O úhradu peněz ho urgoval, ale obžalovaný mu říkal, že ještě není obchodní podíl přepsaný, že až to bude přepsaný na něj, že mu peníze pošle. Po celou dobu, co s ním obžalovaný Ponomarenko jednal, vystupoval vůči němu jako pan Konvalinka.

Svědkovi předestřen notářský zápis na č.l. 332-333 k němuž svědek Novotný uvedl, že tenhle papír měl notář připravený a napsaný k podpisu, četl to. Odpovídá to tomu, co podepsal. Exekuce je zatím pozastavena. Svědek setrval na tom, že mu obžalovaný Ponomarenko částku 2,5 milionu Kč nepředal. V té době věděl, že jsou limity na předávání hotovostních peněz. O tom se s obžalovaným Ponomarenkem bavili s tím, že buď mu to pošle celý na účet převodem, nebo mu pak tvrdil, že sto bude 15 tisíc euro denně, že by mu měl podepsat předání. Svědek dále uvedl, že při podpisu byl ve finanční tísní, protože se rozváděl, chtěl manželce vyplatit hypotéku a potřeboval si zajistit vlastní bydlení. Jeho společník byl o těchto krocích informován. Jednali přes právníky, ale nedomluvili se. Právnicky to nešlo vyřešit, protože mu společník v dopise napsal, že jej z firmy nepustí, dokud to nebude vyřešené a tak se snažil prodat svůj obchodní podíl v dotčené společnosti. Společníkovi naznačil, že pokud se nedomluví, tak se bude snažit prodat obchodní podíl. Na to mu nic neodpověděl. V době, kdy mu pan Ponomarenko slíbil, že mu pošle peníze na účet, neznal jeho jméno. On říkal, že to pošle pan Ponomarenko, ale v té době se ještě představoval jako pan Konvalinka. V době, kdy byli u notáře obžalovaný věděl že nutně potřebuje peníze. Vysvětloval mu svoji situaci a říkal mu, že na to spěchá. Obžalovanému věřil, neboť vypadal důvěryhodně, bylo to přes známého pana Klimenta, který mu ho doporučoval, že ho dobře zná. Svědek dále uvedl, že měl za povinnost podle společenské smlouvy nabídnout obchodní podíl nejprve druhému společníkovi.

Jelikož obžalovaný trval na tom, že svědkovi Novotnému předal částku 2,5 milionu Kč, kdežto svědek trval na tom, že ji neobdržel, byla podle § 104a tr. řádu provedena konfrontace mezi nimi, při níž oba setrvali na svých tvrzeních.

Svědčyně Zlatuše Novotná uvedla, že s bývalým manželem Pavlem Novotným obývali byt v Přelouči, který dle jejich dohody měl zůstat v jejím majetku. Zápisu do katastru nemovitostí ale zabránila exekuce nařízená proti poškozenému Novotnému pro částku 2,5 milionu Kč.

Svědčyně Zlatuše Novotná dále uvedla, že v červenci 2009 jí bylo doručeno Okresním soudem v Pardubicích nařízením o exekuci na majetek bývalého manžela, který ve vyrovnání rozvodového majetku jí přenechal jejich společný byt. Na dotaz na bývalého manžela jí bylo řečeno, že je to věc vyrovnání s jeho firmou, kterou vlastní, že se o to nemusí zajímat, že je to jeho věc a bude to v pořádku. Když byli ještě manželé, tak se jí manžel neptal na nějaké souhlasy. Neví o tom, že by v té době byl nějak zadlužen. Jejich manželství bylo rozvedeno 12.5.2009.

Svědek Václav Klimenta potvrdil, že Novotnému předal kontakt na osobu obžalovaného za účelem zprostředkování půjčky, aniž by zmínil jméno Konvalinka. Svědek Radek Bahník, společník spol. B.N.P. elektro, s.r.o. rozvedl, že s Novotným v rozhodné době o prodeji jeho obchodního podílu nejednal. Jeho hodnota k datu 5.2.2010 dle mimořádné účetní uzávěrky činila cca. 720.000,- Kč.

Svědek JUDr. Jan Köck uvedl, že obžalovaný s poškozeným Novotným se dostavili do jeho notářské kanceláře po předchozím telefonátu Mgr. Urbana s tím, že věc spěchá. Po ověření jejich totožnosti sepsal notářský zápis, když předpokládá, že mu byla předložena smlouva o půjčce. Svědek JUDr. Jan Köck dále uvedl, že mu tehdy zavolal Mgr. Urban, že tam má klienty, že se dohodli na nějaké půjčce, jestli by za ním mohli přijet, což se stalo, přijeli a sepsal se notářský zápis a ten si odnesli. Obžalovaný Ponomarenko zaplatil a tím to všechno skončilo. Obsah dotčené smlouvy, ústní dohody, nekontroloval, to si udělali s Mgr. Urbanem. Pouze sepsal, že pan Novotný uznává dluh a že se zavazuje zaplatit a že dává souhlas s přímým výkonem. Pan Novotný si to přečetl. Svědek to hlasitě diktoval. Pan Novotný věděl a rozuměl všemu, co podepsal. Nezkoumal to, jestli byla nebo nebyla realizována půjčka. Pan Novotný věděl, že jedná s osobou jménem Ponomarenko.

Svědek Radek Bahník, společně s poškozeným společník ve společnosti B.N.P. elektro s.r.o. uvedl, že poškozený se staral o hostinskou činnost a on o elektroúsek. Od začátku roku 2008 až do září tam vznikly nějaké neuhrazené nájmy, elektřina a podobně z hostinské činnosti, kterou měl pan Novotný na starosti. O převodu obchodního podílu na cizí osobu nebyl informován. Byli s poškozeným v jednání, protože chtěl ukončit účast ve společnosti právě někdy v srpnu 2008. Pořád to bylo v jednání, jejich právníci si dopisovali. K tomuto se nesešla valná hromada. Jednali o převodu obchodního podílu, ale přímo mu to poškozený Novotný asi nenabídl. Svědek věděl, že jedná o tom, že obchodní podíl buď poškozený Novotný převede nebo že chce ukončit jednání ve společnosti, jen se dohadovali na vyrovnání. To se ale nedohodli.

Při fotorekognici svědek Novotný označil obžalovaného Ponomarenka jako osobu, která se před ním vydávala za Konvalinku.

Z listinných důkazů jsou založeny notářský zápis ze dne 28.5.2009 (viz. č.l. 332), exekuční návrh ze dne 2.6.2009 (viz. č.l. 334), usnesení Okresního soudu v Pardubicích č.j. 12 Nc 20979/2009 o nařízení exekuce č.l. 336-337, exekuční příkazy Exekutorského úřadu v Přerově č.l. 342 a násl. (postižení obchodního podílu poškozeného Novotného ve spol. B.N.P. elektro s.r.o. a nemovitosti (bytové jednotky č. 1231/24 v Přelouči), a další dokumenty.

Hodnota nemovitostí i obchodního podílu byla stanovena znaleckým posudkem.

K bodu ad. 5 - poškozený Vejvoda

Poškozený Jaroslav Vejvoda uvedl shodně jako ve výroku tohoto rozsudku a dodal, že pod tíhou exekuce se prostřednictvím pana Kodytka a pana Ponera setkal s obžalovaným, s nímž se dohodli na půjčce 236.000,-- Kč. S obsahem podepisovaných listin neměl možnost se seznámit. Slíbenou půjčku neobdržel. O další půjčce ve výši 350.000,-- Kč vůbec nebylo jednáno.

Svědek Jaroslav Vejvoda dále uvedl, že se dostal do finančních potíží, a potřeboval splatit exekuci, která mu vznikla tím, že přišel o práci a tak hledal pomoc v Jičíně u pana Kodytka. Ten mu slíbil, že mu sežene investora, který by mu peníze půjčil. Asi po týdnu po 14 dnech se mu ozval s tím, že sehnal pana Ponomarenka, který mu peníze půjčí. Svědek doložil všechny své majetkové materiály, to znamená list vlastnictví, dědické rozhodnutí, a na základě toho ho pak Kodytek kontaktoval s tím, že se má dostavit do Hradce Králové, že na něho bude čekat auto. Byl v něm pan Poner, jak se jmenuje se dozvěděl až později, a ten ho odvezl na Magistrát, kde měli ověřit nějaké dokumenty, aby mu pan Ponomarenko mohl peníze půjčit. Zde poprvé pana Ponomarenka viděl. Obžalovaný mu dokumenty ani do ruky nedal, až když přišli na řadu, podepsali materiály s tím, že to jsou materiály k požadované půjčce. Pak se rozešli a pana Ponomarenka od té doby neviděl. Poté jej do Jičína zase kontaktoval pan Kodytek, že přijedou za ním, že by se měly nějaké dokumenty ještě potvrdit. To byla plná moc. Přišli dva mladí lidé, říkali, že jsou od pana Ponomarenka, ale bylo to až odpoledne, narychlo sháněli advokáta, protože na Městském úřadě už byly úřední hodiny skončené, našli ho naproti poště, tam dokumenty dali a podepsali, aniž by měl možnost si je přečíst. Pak kontaktoval Ponomarenka, jak to bude probíhat dál, jak to bude se splácením té půjčky. On mu řekl, že na to už je pozdě. Tak se obrátil na pana Kodytka a chtěl vědět, kolik má splácet a jak. Nic nedostal a pak to došlo tak daleko, že pan Poner jej několikrát navštívil a snažil se ho dotlačit k tomu, aby souhlasil s prodejem nemovitostí, což odmítl. Tehdejší exekuce byla zhruba na 170.000,-- Kč, část mu strhávali z platu a část mu vzali z účtu. Od obžalovaného Ponomarenka si chtěl půjčit 236.000,-- Kč. V podstatě to, aby to všechno mohl pokrýt. Myslel si, že podepsal smlouvu o půjčce s tím, že bude stanoveno, kolik peněz budu splácet a za jakých podmínek. Podepsal něco, ale v podstatě ani nevěděl, co to je. Nemohl si to přečíst před podpisem, protože pan Ponomarenko mu to ani do ruky nedal. Mohl si to přečíst až z potvrzení od katastrálního úřadu, že to bylo všechno převedeno na obžalovaného. Všechno to bylo hektické. Smlouvu vlastně ani neviděl, dostal akorát podepsat plnou moc a souhlas s převodem. Ale přímo to, co mu přišlo z katastrálního úřadu, to

neviděl. Myslel si, že je to v souvislosti s tou půjčkou, že pan Ponomarenko mu ty peníze půjčí a on mu je bude splácet. Žádné peníze mu však nepůjčil. Nedostal ani korunu. Pana Kodytku se ptal kolik má splácet, protože byl v domněnku, že pan Ponomarenko za něj uhradil exekuci. Ta však byla uhrazena jen zčásti. To se dozvěděl až ze spisu od soudu, že pan Ponomarenko tam údajně měl složit asi 41.000,-- Kč. Odpovídá, že jeho závazky v té době činily u Exekučního úřadu Svitavy částku 136.361,78 Kč a dále v Přerově částku 50.177,- Kč. Dotčené dokumenty podepsal s vědomím toho, že je to k té slibované půjčce, že pan Ponomarenko mu ty peníze půjčí a on mu je bude splácet. Potom podepsal i plnou moc ke svému zastupování panu Ponomarenkovi, protože ho ujišťoval, že je to potřeba k tomu, aby mohl na exekučním úřadě to za něj zaplatit. První půjčka ve výši 236.000,-- Kč mu byla obžalovaným slíbena. O půjčce 350.000,-- Kč nebyla žádná řeč, o tom nevěděl a tu taky nedostal. Nepodepsal doklad ani plnou moc na částku 350.000,-- Kč, o tom nevěděl. Tam není jeho podpis.

Svědskovi předložena smlouva na čl. 661-664, k níž uvedl, že to podepsal s vědomím, že se jedná o smlouvu o zajišťovacím převodu a že dostane částku 236.000,-- Kč jako půjčku. Ta mu nebyla poskytnuta. Ke smlouvě na čl. 665-666 uvedl, že trvá na tom, že to není jeho podpis. K plné moci na čl. 667 uvedl, že to podepsal. Neuvědomoval si, co podepisuje. Tato plná moc měla sloužit k tomu, aby pan Ponomarenko za něj zaplatil exekuci. Formulář plné moci měl pan Ponomarenko u sebe. K zástavní smlouvě na čl. 675-676 svědek uvedl, že tam není jeho podpis. To nepodepisoval. Plnou moc na čl. 667 a smlouvu na čl. 678-681 podepsal. Stejně jako smlouvu na čl. 690-691 p.v. Na zástavní smlouvě na čl. 696-697 není jeho podpis, o částce 350.000,-- Kč ani nejednali. Na plné moci na čl. 698-698 p.v. je jeho podpis. K usnesení na čl. 699 uvedl, že tato exekuce mu byla nařízena, ale nebyla zaplácena. K exekučnímu příkazu na čl. 700-700 p.v. uvedl, že tato exekuce ve Svitavách nebyla uhrazena a doposud není. Svědek dále dodal, že ani 236.000,-- ani 350.000,-- Kč mu nebylo poskytnuto a o částce 350.000,-- Kč ani nejednali. O způsobu úhrady dluhu s obžalovaným nehovořili. S panem Ponomarenkem hovořil jednou jedinkrát na Magistrátě a asi 2x nebo 3x telefonem a tehdy se ho ptal, kam a kolik peněz má poslat. Neví u kterých smluv se ověřovaly podpisy. Pokud se týká zástavní smlouvy, o níž uvedl, že ji nepodepsal vlastnoručně, dodal, že se v tom v podstatě neorientuje, nějaké listiny na Magistrátě podepisoval, ale nevybavuje si přesně, jaké to byly listiny. Je možné, že mohl místo zástavní smlouvy podepsat smlouvu o zajišťovacím převodu. To, kdy měl zaplatit první splátku mu obžalovaný neřekl. Podepisoval to, i když nedostal peníze, protože mu bylo sděleno, že je to nutné, aby obžalovaný za něj mohl uhradit exekuci, neboť jej už dost nepříjemně naháněl exekutor. Nikdo jej de facto nenutil to podepsat, ale okolnosti jej nutily. Nic jiného mu nezbývalo. V autě nepočítal žádné peníze. Je nesmysl, aby pan Poner viděl, že v autě počítal nějakou částku peněz. To je nesmysl, to rozhodně popírá.

Jelikož obžalovaný trval na tom, že poškozenému Vejvodovi předal jak částku 236.000,-- Kč, potažmo 350.000,-- Kč, kdežto svědek setrval na tom, že se tak nestalo, byla mezi nimi provedena konfrontace podle § 104a tr. řádu, při níž oba setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

Svědék Tomáš Poner uvedl, že neviděl předání hotovosti mezi obžalovaným a poškozeným Vejvodou, který nlemně při sobě nějaké peníze následně měl. Podrobnosti o jejich jednání nezná.

Svědék Tomáš Poner dále uvedl, že obžalovaného Maxima Ponomarenka zná. Byl to člověk, který mu imponoval. Věděl o něm, že dělá exekuce a půjčuje peníze. Obžalovaný mu řekl, že když bude o někom vědět, kdo potřebuje půjčit peníze, ať mu ho doporučí. Pokud se týká pana Vejvody, tak toho vezl do Hradce Králové na úřad podepsat nějaké smlouvy a ověřit podpisy. Odešel, když ty smlouvy pročetli, měl nějaký telefon, pak to byli podepsat v nějaké kanceláři, takže to přímo neviděl. Na úřadě byli ověřit podpisy, měl telefon, odešel a tak samotný podpis neviděl. Potom viděl v autě jak pan Vejvoda počítá nějaké peníze. Ví, že to byly peníze, lejtara to být nemohla. Protože peníze už viděl, tak usoudil, že jsou to peníze. Není schopen říct, jak je držel a kolik jich bylo. Poškozený seděl vedle něj, neřešil to. Málo peněz to nebylo, neví kolik, bylo to dost peněz. Prostě víc peněz. Obžalovaný Ponomarenko u toho už nebyl. Odkud měl zmíněné peníze pan Vejvoda neví.

Jan Kodytek potvrdil, že poškozený Vejvoda se po jednání s obžalovaným pozastavoval nad tím, že neobdržel k obchodu žádné listiny.

Z listinných důkazů jsou založeny smlouva o zajišťovacím převodu nemovitostí (č.l. 661), zástavní smlouva (č.l. 665), plná moc (č.l. 667), a další listiny.

Hodnota nemovitostí byla stanovena znaleckým posudkem.

Dle zprávy Exekutorského úřadu v Přerově byly v rozhodném období v plné výši uhrazeny exekuce vedené proti povinnému Jaroslavu Vejvodovi (platbou z června 2009 ve výši 47.505,- Kč - viz. č.l. 77 spisu).

Dle zprávy Exekutorského úřadu ve Svitavách byly proti povinnému Jaroslavu Vejvodovi vydány dva exekuční příkazy na nemovitost pro pohledávku spol. HCF a.s. v celkové výši 136.361,78 Kč. Na exekuci nebyla k datu podání zprávy uhrazena žádná částka.

K bodu ad. 6 - poškození manželé Dostálkovi

Poškozený Jan Dostálek uvedl shodně jako ve výroku rozsudku a dodal, že podle informací od obžalovaného se mělo předmětnými nemovitostmi ručit za čerpanou půjčku. Smlouva mu byla k podpisu předložena tak, aby si ji nemohl číst. Peníze z půjčky neobdržel.

Svědék Jan Dostálek dále uvedl, že smlouvu o půjčce nepodepsal. Nikdy ji neviděl. Je antidatovaná údajně na 2.7., pouze mu ji ukázala paní soudkyně v Ústí nad Orlicí, kde podal oznámení, aby mu ošetřili nemovitost a nebylo s ní nakládáno. Neví jak je možné, že znalecký posudek, který zkoumal smlouvu o půjčce, konstatoval, že je to jeho podpis. Neví, jak se tam dostal jeho podpis. Částka 1.400.000,- Kč mu nebyla nikdy předána. Na úřadě před podpisem manželka nic nevěděla. Neřekl jí nic, to souvisí s jejich nedobрым vztahem, kdy chtěli řešit rozvod. To byla jedna z příčin, proč potřeboval nebankovní půjčku. Neřekl jí nic, jen jí důrazně řekl, aby to šli podepsat na matriku, k ověření podpisu, nic víc. Nemohl tušit, že je

na ně připravený podvod. Šel tam s tím vědomím, že pan Ponomarenko je seriózní člověk, že chce zajistit půjčku nemovitostí, jak to běžně v praxi chodí. Chtěl částku 1.400.000,- Kč s tím, že 700 tisíc Kč by poskytl manželce na vyplacení po rozvodu. 700 tisíc potřeboval na uhrazení dluhů, které zbyly z podnikání a různé doplatky, leasing. O některých jeho dlužích manželka něco věděla, něco ne. Před podpisem obžalovaného nikdy neviděl. Jednali telefonicky. Podepsal smlouvu, ale nedostal žádné peníze. Spoléhal a důvěřoval panu Ponomarenkovi. U podpisů se ho ptal, kdy dojde k předání peněz a obžalovaný mu odpovídal, jakmile se to zavkládá, že mu to poskytne.

Svědskovi předestřena smlouva na č.l. 726-729, k níž uvedl, že tuto Smlouvu o převodu podepsal, ale nečetl ji. Bylo jim to předkládáno po otočení na poslední list. Sekretářka spěchala, že bude zavírat. Čekal, že na základě této smlouvy dostane částku 1.400.000,- Kč.

Svědskovi dále předestřena smlouva na č.l. 830-831, k níž uvedl, že podpis vypadá, že je jeho, ale není si vědom, že by to podepisoval. Tuto listinu nikdy neviděl, nepodepisoval ji.

Svědskovi dále předestřeno čestné prohlášení na č.l. 104 z přílohy č. 1, k němuž svědek uvedl, že to nikdy neviděl, pana Kincla nezná. Toto není pravda.

Svědek Dostálek dále uvedl, že pana Osmana zná. Je to vedoucí realitní kanceláře v Ústí nad Orlicí. Bližší vztah k němu nemá, akorát v obchodním vztahu, přes tuto kancelář prodával dům po rodičích. Tento dům v Ústí nad Orlicí přes tuto kancelář kupovali a obrátil se na něho se žádostí, aby zmíněný dům prodali, aby mohl vyplatit manželku, doplatit si svoje dluhy. Obžalovaný Ponomarenko v kanceláři byl jednou, přes telefon se domlouvali, že měl snahu o nějaké narovnání vzniklého stavu. Nechtěl s panem Ponomarenkem jednat o samotě, tak se domluvil s panem Osmanem, zda by bylo možné tuto schůzku sjednat v kanceláři v Ústí nad Orlicí. Narovnání mělo spočívat v tom, aby obžalovaný Ponomarenko dal za této situace souhlas k prodeji. Ovšem pan Ponomarenko vystupoval sebevědomě bez pocitů špatnosti s tím, že půjčku mu vyplatil a že bude souhlasit s prodejem, ale bude požadovat půjčku nazpět. Zmíněnému setkání byl přítomen svědek, pan Ponomarenko a pan Osman. Nikdo další tam nebyl. V den, kdy byly podepisovány listiny na městském úřadu jeho manželka, když se podepisovala, nevěděla, že se vztahují k půjčce na 1.400.000,- Kč. Naléhal na ni, aby to podepsala, že potřebuje vyplatit různé svoje pohledávky a víc ne. Nechtělo se jí to podepsat, že o tom nic neví. Nebyl čas, tlačil ji do toho, že jde o zajištění půjčky Ponomarenkovi a potřebuje na pokrytí svých pohledávek a dluhů. Je pravda, že jí to říkal důrazně, aby nezdržovala, asi za pět minut měli zavírat. Byl v situaci, kdy peníze potřeboval a spoléhal na to. To jak bude půjčka splacena s obžalovaným Ponomarenkem vůbec neprobírali. Nezajímal se, do kdy musí peníze vrátit, zda jednorázově nebo ve splátkách. Vedle těch smluv, co podepsali na zadních stranách k tomu podepsal jako šestý podpis papír do polovičky prázdný, jednoduchý list, kde bylo tučným písmem uvedeny splátky. Obžalovaný Ponomarenko mu říkal, že to jsou výše splátek. Tam zahlédl jejich jména a ke každému šest tisíc a podpisy. Přes telefony se obžalovaného ptal, jestli bude možné dlouhodoběji splácet, aspoň 10 let, aby byl schopen to splatit. Zatím 10 tisíc měsíčně, pokud by byl schopen víc, tak není problém se pak domluvit, aby to měl rychleji splacené. Kontaktoval pana Rybičku. Ten bydlí o dvě ulice od jeho bydliště. Když mu přišel od policie

seznam lidí, poškozených, viděl jméno Rybička a z toho důvodu ho zkontaktoval. Neužívá drogy, nechodí do heren, nehrajete automaty.

Jelikož výpověď obžalovaného Ponomarenka v závažných okolnostech nesouhlasila s výpovědí svědka Dostálka, byla mezi nimi podle § 104a tr. řádu provedena konfrontace, při níž oba setrvali na svých tvrzeních.

Svědčyně Lenka Dostálková potvrdila, že podepisovala ve spěchu listiny, k nimž jí nebylo nic vysvětleno a neměla možnost se s nimi seznámit. Až z podkladů od katastru nemovitostí se dozvěděla o údajně poskytnuté půjčce 1,4 milionu Kč a o převodu jejich rodinného domu na obžalovaného.

Svědčyně Lenka Dostálková dále dodala, že smlouvu o půjčce nepodepsala, respektive něco podepisovala, ale nevěděla co. Manžel jí požádal o podpisy, bylo to narychlo, co jí bylo dáno, to podepsala. Když byli na úradě, tak jí manžel seznámil s obžalovaným, na matrice šlo hlavně o její podpis s tím, že obžalovaný Ponomarenko by jim půjčil peníze, neví, jakou částku. Kolem milionu. Podepsala tedy něco a nevěděla co. Bylo to ve spěchu, manžel na ni vyvíjel nátlak. Peníze od obžalovaného nedostali. Manžel jí říkal, že nedostal žádné peníze.

Svědčyni předestřena smlouva na č.l. 726, k níž svědkyně uvedla, že je tam její podpis. Smlouvu nečetla, poslední stránku podepsala. Ke smlouvě na č.l. 830-831, svědkyně uvedla, že podpis je její. Nevybavuje si, že by tuto smlouvu podepsala, smlouvu nečetla. Ona sama částku 1.400.000,-- Kč nedostala a manžel jí také říkal, že od obžalovaného nic nedostal. Její manželství s panem Dostálkem nadále trvá. Nikdo jí nebránil v podpisu ani v tom, aby si to přečetla. Neměla přehled o financích v manželově podnikání. Je pravdou, že před úřadem, když se dohadovala s manželem, tak tam obžalovaný říkal, že se to může vyřešit i později, ale manžel to chtěl ten den podepsat.

Svěděk Petr Osman, který zprostředkoval koupi domu pro manžele Dostálkovi, uvedl, že mu pan Dostálek následně předložil smlouvu o zajišťovacím převodu nemovitosti s tím, že půjčku nepřevzal. Kontaktoval poté obžalovaného, který jej nejprve odbyl s tím, že z jeho strany je vše po právu. Později zmínil možnost odprodeje domu, pokud poškozený Dostálek stáhne trestní oznámení.

Svěděk Petr Osman dále uvedl, že byl přítomen jednání mezi panem Dostálkem a obžalovaným Ponomarenkem. V té době byl obžalovaný na základě nějaké smlouvy majitelem domu, který pan Dostálek chtěl jeho prostřednictvím prodávat. Pochopil to tak, že poškozený měl obdržet půjčku a na základě této půjčky mělo přejít zajišťovací právo, ale pan Dostálek od první chvíle, tedy oba manželé, protože byli společnými vlastníky, tak tvrdili, že žádnou půjčku nedostali. To je celá podstata. Manželé Dostálkovi tvrdili, že peníze za tu půjčku nedostali. Co říkala druhá strana – obžalovaný, neví. S ním přímo nejednal. Výsledek jednání byl podmiňován stažením trestního oznámení a na tom se to zastavilo, protože pan Dostálek měl obavu, že se to tím stejně nevyřeší, že pak bude následovat vymáhání té půjčky. On to chtěl dořešit s pomocí oficiálních orgánů. Stažení trestního oznámení byla to podmínka obžalovaného. Pan Dostálek se mu zmínil, že nepodepsal smlouvu o půjčce. Když za ním poškozený přiběhl se zajišťovací smlouvou, tak se ho svědek ptal, kde má smlouvu o půjčce.

Jednoznačně on i paní Dostálová na něj zůstali koukat s otevřenou pusou, že nic jiného v životě nepodepsali.

Svědék Tomáš Man dále uvedl, že s poškozeným Dostálkem se někde potkali a dal mu kontakt na obžalovaného. Pan Dostálek mu tehdy říkal, že má problémy, že barák je zadlužený, tak mu dal kontakt na obžalovaného, který má realitní kancelář v Mýtě. Jak to dopadlo neví. Jednou se s panem Dostálkem setkali ve městě a uváděl, že je to v jednání a byl spokojený. Neví, zda obžalovaný půjčil panu Dostálkovi peníze, ale pan Dostálek byl spokojený. Je známé, že pan Dostálek hraje hazard, gambuluje po hernách.

Ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma (na č.l. 826-829), který vypracovala zkušební laboratoř Policie České republiky, odbor kriminalistické techniky a expertiz, Hradec Králové, bylo zjištěno, že na smlouvě o půjčce (viz bod 6 výroku rozsudku) jsou pravé podpisy poškozených Jana Dostálka i Lenky Dostálové.

Z listinných důkazů je založena smlouva o zajišťovacím převodu č.l. 726-729, smlouva o půjčce č.l. 830-831 a další doklady.

K bodu ad. 7 - poškození manželé Chaloupkovi

Poškozený Jaroslav Chaloupka uvedl shodně jak je uvedeno ve výroku rozsudku a dodal, že smlouvu o zajišťovacím převodu a směnku podepisovali s tím, že půjčka jim bude vyplacena po zápisu vlastnického práva do katastru. Nestalo se tak i přes urgence, kdy mu obžalovaný vyhrožoval likvidací. Následně mu obžalovaný navrhoval zpětný převod nemovitostí, pokud stáhnou trestní oznámení.

Svědék Jaroslav Chaloupka dále uvedl, že podepsal výdajové a příjmové pokladní doklady, smlouvu o půjčce, smlouvu o převodu majetkových práv i směnku. Podepsali převod vlastnického práva, na kterým byla suma na jeden milion a pak ještě podepsali v několika provedeních smlouvu na tři a půl milionu, s tím, že jim bude dva a půl milionu doplaceno až bude nemovitost zastavená. Bylo domluveno tři a půl milionu Kč. Pan Ponomarenko říkal, že spěchá, že to musíme rychle podepsat, tak to všechno podepsali s tím, že dostane milion v hotovosti. Když podepsali příjmový doklad na jeden milion korun tak, myslél, že tyto peníze dostane. S obžalovaným Ponomarenkem jednali o tom, že jim při podpisu poskytně část peněz, konkrétně se nedomluvili, ale že jim jeden milion dá hned a pak to bude doplacené. Když podepisovali smlouvy, tak to tak vypadalo. Jeden příjmový a výdajový pokladní doklad podepsal svědek a jeden jeho manželka. Byly dva a nebyly vyplněné, byly čisté. Smlouvu o převodu práv, smlouvu o půjčce četl. Je tam napsáno, že milion převzal. Předpokládal, že když tyhle věci podepisují, že peníze dostane.

Svědčkoví Chaloupkovi předestřena směnka z přílohy č. 1, str. 106, k níž svědek uvedl, že jí podepsal, protože pan Ponomarenko jim říkal, že to potřebuje, aby byl krytý než bude zástava převedená na katastru. Podepsal to v domnění, že peníze dostane. Pak pan Ponomarenko říkal, že to hned nepůjde, že jim peníze pošle. Nikdy jim neřekl, že už peníze

poslal. Obžalovaný mu poslal SMS, že nedodržel nějakou dohodu. Milion korun tedy nedostal.

Jako poškozený se svědek Chaloupka připojil s částkou 2.400.000,- Kč. To se skládá z částky, kterou jim pan Ponomarenko slíbil, ale nestalo se tak. 2.400.000,- Kč je třiprocentní úrok z toho, co mě mělo být poskytnuto a nestalo se tak. Ještě žádal náhradu za znemožnění podnikatelského záměru. K tomu žádné doklady nemá. Na ušlý pronájem nebytových prostor, 100.000,- Kč. Pokud se týká splacení slíbené půjčky tak mu obžalovaný řekl, že si peníze bude vybírat sám. Splácet měli začít do měsíce. Když se setkali s obžalovaným před ubytovnou, tak mu říkal, co si dovoluje navštívit jeho maminku a jestli by se to mělo opakovat, tak mu bylo pohroženo likvidací rodiny. Obžalovaný mu říkal, že ho zastřeší, že přijede k němu domů a tam ho zlikviduje.

Jelikož obžalovaný trval na tom, že svědkovi předal částku milion korun, kdežto svědek Chaloupka na tom, že částku milion korun nedostal, byla mezi nimi podle § 104a tr. řádu provedena konfrontace, při níž oba setrvali na svých tvrzeních.

Shodně vypověděla i svědkyně Renata Chaloupková, která dále dodala, že podepsala smlouvu o půjčce na 3,5 milionu, směnku na milion, zástavní právo na dům a výdajový doklad. Výdajové doklady svědčily, že jim dá peníze v hotovosti. Podepsala to, protože obžalovanému věřila, protože stáli před matrikou. Když obžalovanému manžel volal, tak mu pan Ponomarenko do telefonu řekl, že donese peníze do banky, že je pošle z účtu na jejich účet. Obžalovaný tvrdil, že částku 1 mil. Kč již poslal převodem.

Svědkyni předložena smlouva na č. l. 883-885, k níž svědkyně uvedla, že tam je její podpis. Tuto částku nedostali. Podepsala to, protože stáli před matrikou, šli ověřit podpisy a pan Ponomarenko řekl, že jim milion dá. Svědkyni byla dále předložena směnka na č.l. 106 z přílohy č. 1, k níž svědkyně uvedla, že neví, jestli to její manžel podepsal. Je to jeho podpis, asi to podepsal. Podepisovala i smlouvu o půjčce na jeden milion Kč. Listiny před podpisem nečetla. Nebylo jim bráněno v tom, aby si listiny prostudovali.

Svědek Aleš Fischer potvrdil, že poškozenému Chaloupkovi zprostředkoval kontakt na obžalovaného, o němž z doslechu věděl, že poskytuje půjčky.

Z listinných důkazů jsou založeny především smlouva o zajišťovacím převodu č.l. 883-885 a návrh na vklad č.l. 886.

Hodnota nemovitostí byla stanovena znaleckým posudkem.

K bodu ad. 8 - poškozená Petříková

Svědek Luboš Petřík uvedl shodně jak je uvedeno ve výroku rozsudku a dodal, že potřeboval krátkodobě půjčku 45.000 EURO. Prostřednictvím svědků Svobody a Kincla se dohodl s obžalovaným na jejím poskytnutí. Ručit se mělo nemovitostí ve vlastnictví jeho matky a dvěma obrazy. Ve Zlíně poté obžalovaný předkládal jeho matce k podpisu listiny, s

jejichž obsahem neměli možnost se podrobněji seznámit, a došlo i k předání obrazů. Přes urgence panu Petříkovi půjčka vyplacena nebyla.

Svědék Luboš Petřík dále uvedl, že částka 45.000,- euro mu nebyla předána. Podepsané smlouvy nečetl ani on ani jeho matka. Obžalovaný si to vzal. Na dotaz, když si nepřečetl smlouvu, proč podepsal i 3 pokladní doklady o tom, že peníze byly převzaty uvedl, že to nevěděl, že to jsou doklady, nezná to. Nevěděl, že to jsou směnky, já to slovo neznám ani ty dokumenty. Obžalovanému důvěřovali, neboť byl kamarád Romana Svobody, který je jeho dlouholetý přítel. Dodnes nechápe, že udělal takovou chybu, že naletěl. Žije v USA, nikdy nebyl podvedený a to dělá s velkými penězi. Maminka podepsala asi tak 8 podpisů nebo 12 podpisů.

Svědkoví předestřena smlouva na č.l. 963-966, kde na smlouvě bylo uvedeno, že částka 45.000,- euro byla předána, svědek uvedl, že to neviděl, až na policii. Je to podpis jeho maminky. Viděli první stránku, technicky to byly smlouvy, které jsou v pořádku, pokračovalo to, dál se na to nedívali, protože si myslel, že je to víc částí. Dále svědkovi předestřena smlouva na č.l. 973, k níž uvedl, že to matka také podepsala. Je to jeho chyba, nečetl to. Svědkovi předestřeny i doklady č.l. 978 o tom, že maminka svědka obdržela 15.000,- euro, k čemuž svědek uvedl, že je tam sice uvedeno, že maminka obdržela každý den 15.000,- euro, ale to se nikdy nestalo. Tyto doklady byly prázdné, podepsala to úplně prázdné, nebylo tam nic napsáno. Ani to jej nevarovalo, u nich toto není. Nenapadlo ho, že něco takového existuje, že kouskem papíru si člověk utvrzuje takovou hrůzu. Jeho maminka není schopna výslechu, ona by se nervově zhroutila. Ona má i jiné zdravotní problémy. Pokud se týká splacení půjčky, tak se přesně nedomluvili. Řekl obžalovanému, že mu stačí 2-3 měsíce, že nemovitost bude prodána v krátké době. Pan Kincl mu poskytl půjčku 50.000,- Kč. To bylo krátce předtím než se to obrátilo a začal svědčit proti němu. Pan Svoboda se cítil proviněně, snažil se ty první týdny s obžalovaným domluvit. Snahy v dobrém smyslu, ne žádné vyhrožování. Osobu jménem Abdul nezná. Ani o takovéto osobě neslyšel. Na dotaz, zda zná pokladní doklady, když vybírá nájem, svědek uvedl, že ne. U nich se podepíše smlouva, dostane osobní šek, kde je vypsána částka. To je osobní šek, kde jsou napsány iniciály, byt a je to ověřené bankou. Něco jako doklad o předání peněz. Tam je vše uvedené, předtištěné dopředu, není to prázdné.

Jelikož obžalovaný Ponomarenko trval na tom, že svědkovi Petříkovi předal 45.000,- euro, kdežto svědek Petřík setrval na tom, že žádné peníze nedostal, byla provedena mezi nimi konfrontace podle § 104a 1 tr. řádu, při níž oba na svých vývodech setrvali.

Obdobně jako svědek Petřík, uvedla k okolnostem jednání ve Zlíně i jeho matka poškozená Jiřina Petříková s tím, že podpisem předmětných listin podmiňoval obžalovaný poskytnutí půjčky, kterou ale její syn neobdržel.

Svědék Roman Svoboda uvedl, že pana Petříka, který sháněl krátkodobou půjčku ve výši 45.000 EURO, nakontaktoval na Patrika Kincla, který následně zprostředkoval schůzku s obžalovaným. Na té obžalovaný požadoval odhad nemovitosti. Další jednání přítomen nebyl. Od pana Petříka ví, že obžalovaný příslibem hotovost panu Petříkovi následně

neposlal. Svědka Kincla to poté mrzelo a ze svých peněz poskytl panu Petříkovi půjčku 50.000,--Kč, které mu osobně předával.

Svědka Roman Svoboda dále uvedl, že půjčka nebyla obžalovaným poskytnuta ví od Luboše Petříka. Říkal mu to jak Luboš Petřík, tak i Patrik Kincl. Peníze nebyly předány, ale Maxim Ponomarenko tvrdí, že ano. Pan Kincl je kamarád obžalovaného. Kincl nejprve potvrzoval, že peníze nebyly předány, ale po 2 týdnech začal tvrdit, že peníze byly předány. Pan Petřík je jeho kamarád. Nemají spolu žádné obchodní aktivity. Obžalovanému nevyhrožoval.

Shodně vypověděla Pavla Štěpánková, byt' vycházela ze zprostředkovaných informací. Svědkyně Pavla Štěpánková dále uvedla, že pan Petřík potřeboval půjčit určitý finanční obnos a na pana Ponomarenka dostal kontakt, kde proběhla nějaká schůzka a po té schůzce mělo dojít k půjčce, k ní ale nedošlo. Toto jí bylo sděleno od pana Luboše Petříka. Roman Svoboda je její přítel. Ona sama se ničeho neúčastnila a vše ví jen od pana Petříka.

Svědka Patrik Kincl nejprve využil práva nevypovídat s tím, že by si mohl přivodit trestní stíhání. Při hlavním líčení pak svědek Patrik Kincl, který vykonává trest odnětí svobody za násilné jednání vůči poškozené Dusíkové (bod 10 výroku tohoto rozsudku) uvedl, že i když byl odsouzen, tak říkal, že se toho činu nedopustil. Na zmíněné trestné činnosti neměl podíl obžalovaný Ponomarenko, ale jeho jméno tam figurovalo. Pokud se týká půjčení peněz panu Petříkovi tak svědek Kincl uvedl, že v létě 2009 za ním přišel Roman Svoboda, že by potřeboval půjčit peníze pro svého známého. První schůzka probíhala v Hradci Králové, kdy přijel pan Petřík a právě Roman Svoboda vlakem do Hradce Králové, kde se setkali u hlavního nádraží za poštou. Tam se spolu pan Petřík a Maxim Ponomarenko domlouvali na nějakých detailech a nechali věc otevřenou. Ví, že se domluvili a že pan Petřík chtěl půjčit částku 45 tis. euro, načež s Maximem Ponomarenkem jeli do Zlína, kde mělo dojít k předání peněz. Přijeli do Zlína autem. V autě ještě přepočítávali peníze a šli směrem, kam je pan Petřík navedl. Šli k jeho autu, kde ho měl zaparkované. Naproti byl notářský úřad, tam se ověřovaly podpisy. V autě proběhla půjčka peněz, kdy pan Petřík dostal celou částku. Ukázal Maximovi Ponomarenkovi obrazy, ty měly být jako zástava, že mu je dá. Poté se šlo se na úřad a tam seděla paní Petříková, spolu se domluvili a šli na úřad ověřit podpisy. Poté šli k autu, vyzvedli obrazy a jeli zpět. S obžalovaným Ponomarenkem jezdil a věděl, že má firmu na půjčování peněz. Ví, že si od něho vypůjčila paní Dusíková. Půjčil jí v řádech kolem milionu, přes milion. Obžalovaný půjčoval panu Petříkovi 45 tis. euro, paní Dusíkové něco kolem 1 mil. Kč a na další jména si nevzpomene.

Pokud se týká pana Petříka, tak zmíněná eura měl pan Ponomarenko uloženy v autě v obálce v přístrojové desce. Obálka byla rozlepená. Peníze nebyly vidět. Pan Ponomarenko je panu Petříkovi předal u pana Petříka v autě. Pan Petřík seděl na místě řidiče, Maxim Ponomarenko na místě spolujezdce. Svědek byl venku před autem, přímo před čumákem. Někde se tam pohyboval. Takže to viděl přes okno. Obžalovaný předával panu Petříkovi obálku a přepočítali peníze. Pan Petřík si vzal do ruky obálku. Pan Petřík počítal peníze. Myslí si, že pan Ponomarenko mu předával celou obálku, v níž byly peníze. To, že ve zmíněné obálce bylo 45 tisíc euro ví, neboť je předtím počítali v autě.

Pokud se týká částky 1 milion Kč paní Dusíkové, tak to bylo to na jaře 2008 v Chocni v kanceláři, přijeli tam on a obžalovaný Ponomarenko. Později ještě přišla za nějakou dobu paní Dusíková. Společně s paní Dusíkovou řešili tuto věc. On seděl na druhé straně stolu. Byla to kancelář Max reality. Paní Dusíková tam převzala od Ponomarenka částku asi 1 milion Kč. Za co to bylo netuší. O tom jak má vypovídat, s ním nikdo nehovořil. S obžalovaným jsou známí, kamarádi. Dá se říci, že už dlouho.

Z listinných důkazů jsou založeny především smlouva o zajišťovacím převodu nemovitostí (č.l. 927), návrh na vklad (č.l. 962), smlouvu o půjčce č.l. 973, příjmové pokladní doklady.

Hodnota nemovitostí i obrazů byla stanovena znaleckými posudky.

To, že přes urgence panu Petříkovi půjčka vyplacena nebyla, plyne i z obsahu sms zprávy na č.l. 939, kde obžalovaný zdůvodňuje jejich neodeslání jiným číslem účtu.

K bodu ad. 9 – poškozený Baudyš

Svědék Zbyněk Baudyš uvedl shodně jako je uvedeno ve výroku rozsudku a dodal, že obžalovaný za předmětný byt požadoval 400.000,-- Kč. Předal mu 100.000,-- Kč půjčených od bratra Lukáše Kusého a 200.000,-- Kč z úvěru od České spořitelny, a.s.. Obžalovaný Ponomarenko následně odmítl převod bytu, ale i vrácení částky 300.000,-- Kč, mu po urgencích vyplatil pouze částku 10.000,-- Kč. Na další upomínání reagoval výhrůzkami.

Svědék Zbyněk Baudyš dále uvedl, že tehdy byli s obžalovaným kamarádi. Předal mu sto tisíc ze svého bez dokladů a 200.000 z úvěru. Ani na to nemá doklady. Úvěr vybral v hotovosti a přímo u přepážky to paní dávala obžalovanému do ruky. Byli tam spolu, bylo to na byt. Trestní oznámení podal až 29.10.2009, protože se stále snažil to vyřešit mimosoudní cestou. O částce jednoho milionu korun českých vůbec nic nevěděl až do doby, co mu přišel dopis, protože na zmíněný účet nechodil. Svědek dále uvedl, že je trestně stíhán pro úvěrový podvod na Českou spořitelnu k chalupě v Dolním Lánově. U Český spořitelny má úvěr, ve výši dva a půl milionu, který nesplácí. Obžalovaný Ponomarenko v tom má účast, když mezi nimi byla ústní dohoda, že si vezme úvěr na sebe a obžalovaný ho bude splácet. Svědek Baudyš trval na tom, že obžalovanému celkem předal částku 300.000,-- Kč a vráceno bylo toliko 10.000,-- Kč. S panem Houdkem se zná dlouho, odmala.

Jelikož výpověď obžalovaného Ponomarenka v závažných okolnostech nesouhlasila s výpovědí svědka Baudyše, byla mezi nimi podle § 104a 1 tr. řádu provedena konfrontace, při níž oba setrvali na svých výpovědích.

Svědék Petr Houdek potvrdil, že obžalovaný nabídl Baudyšovi levný byt v ul. Pod Homolí v Chocni s tím, že část kupní ceny v řádu několika set tisíc korun poškozený Baudyš zaplatil z nějakého úvěru a část měl doplatit později. K převodu bytu ale nedošlo a obžalovaný přijatou hotovost Baudyšovi nevrátil. S panem Baudyšem se zná dlouho tak 20 let a s obžalovaným se zná tak 6-7 let.

Svěddek Lukáš Kusý uvedl, že poškozenému v rozhodné době půjčil 100.000,- Kč na koupi bytu od obžalovaného.

K k bodu ad. 10 – poškozená Dusíková

Svědčce Barbora Dusíková uvedla shodně jako ve výroku rozsudku a dodala, že sjednala s obžalovaným kupní smlouvu o prodeji nemovitosti v obci Sloupnice. Podle domluvy měla kupní cena být složena na účet Dr. Vaňkové. Znění kupní smlouvy odsouhlasovala předem. Při vlastním podpisu kupní smlouvy jí tyto obžalovaným Ponomarenkem byly předkládány tak, aby je nemohla číst. Předmětnou částku kupní ceny ale následně neobdržela, a to ani v hotovosti. Na urgence reagoval výhrůzkami.

Svědčce Barbora Dusíková dále uvedla, že chtěla prodat chalupu a obžalovaný Ponomarenko jí za ní tehdy nabídnul 1 milion Kč. S tím souhlasila. Obžalovaný, tehdy její kamarád, chodil k nim na večere, trávili spolu volný čas, neměla důvod mu nevěřit. Měl i realitní kancelář. Nabídl jí pomoc s tím, že všechno kolem prodeje zařídí. Kupní smlouvy měla vytvořit advokátka Vaňková ve Vysokém Mýtě. Ty jí pak dal k nahlédnutí. V této smlouvě, co jí obžalovaný původně předložil k nahlédnutí, tak tam bylo číslo účtu advokátní úschovy, kam přijde 1 milion Kč kupní ceny. Byla tam jedna chyba, v hlavičce bylo uvedeno jako prodávajícího její jméno a jméno v té době už bývalého přítele Františka Nováka. Tak obžalovaného upozornila na to, že to už nejde, že je ona výhradním vlastníkem. Obžalovaný si ty smlouvy vzal, že to tedy předělá. Potom jí ty smlouvy ukázal znovu, to jen už tak rychle procházeli, a nevěřila si, že tam změnil číslo účtu. Ten 1 milion Kč nepřišel ani do úschovy paní advokátky, nepřišel ani jí. Číslo účtu, jak později zjistila, bylo na nějakého bratrance obžalovaného. Peníze se k ní už nikdy nedostaly. Svědkyně podepsala kupní smlouvy, ale tehdy nevěděla, že když mají peníze jít do advokátní úschovy, musí na to být ještě smlouva o advokátní úschově vystavená právníkem nebo notářem. Podepsala jednu kupní smlouvu ve více paré, kterou podepsala s vědomím, že to půjde na účet zmíněné advokátky. Když jí to obžalovaný přinesl, tak číslo účtu pak už nekontrolovala. Věřila mu. Obžalovaného znala už z dětství, dělala mu vedoucí na táboře, a pak tím, že měl realitní kancelář, tak její přítel, který dělá finanční poradenství, dělá hypotéky, pro realitní kancelář obžalovaného, pro jeho makléře, dělal hypotéky, a tak začal s nimi kamarádit. Zmíněná smlouva byla podepsána v kanceláři JUDr. Vaňkové ve Vysokém Mýtě, ale paní Vaňková tam tehdy nebyla. Byla tam nějaká pracovnice Jana. Když to podepsali, tak si smlouvy pan Ponomarenko nechal u sebe a jeli každý svým vozem do Choceň na ověření podpisu. Advokátní kancelář nic neověřovala. Jeli to ověřit k notáři, protože obžalovaný Ponomarenko na tom trval a zřejmě proto, že Dr. Vaňková nebyla přítomna v kanceláři. Pak si smlouvy opět vzal pan Ponomarenko a jel sám na katastr do Ústí nad Orlicí. Jí nezůstalo žádné paré. Neměla nic v ruce. Má kamarádku, která pracuje u Dr. Vaňkové, ta jí potom řekla, že to u nich v advokátní úschově není, že by o tom musely být smlouvy, takže se po tom začala pít a přišla na to, že číslo účtu je vyměněné a že peníze odešly na úplně jiný účet. Proto kontaktovala pana Ponomarenka a když jí po čase vzal telefon, tak už se k ní choval podstatně jinak. Řekl jí, ať se o to nestará, že to srovná. Bylo to v době, kdy se začaly vynořovat další aktivity pana Ponomarenka, kdy jí začali volat lidi, že se s ním zná, jestli by nemohla nějak zakročit. Došlo jí, že pan Ponomarenko není takový člověk, jak se tvářil. Obžalovaný jí začal vyhrožovat do telefonu a řekl, že to celé srovná, ať se o to nestará. Byla si vědoma, že to byla její chyba, že mu

důvěřovala a tu smlouvu podepsala, tak se snažila počkat do konce léta, kdy jí řekl, že jí chalupu vrátí zpátky, ale když se nic nedělo, tak vyhledala právního zástupce a začala to řešit. Byla podána občanskoprávní žaloba. Obžalovaný Ponomarenko tvrdil, že má u svého právního zástupce doklad, že mu podepsala převzetí 1 milionu Kč v hotovosti. Originál tohoto papíru však neukázal. Vždycky viděli jen kopii, originál ne. Ona takový papír nikdy nepodepsala, neviděla, peníze nikdy nedostala. Ten podpis vypadal jako její, ale po přiložení pravítka se to rozjíždělo, bylo vidět, že je to na několikrát překopírované, složené z více listů. Potom to řešili právníci a 4. března došlo k jejímu přepadení, kdy byla vylákána do Pardubic, přepadnul jí pan Kincl. Dává to do souvislosti s obžalovaným, protože jí vyhrožoval, že se jí příště něco hrozného stane, že má odvolat výpověď, že moc dobře ví, o co se jedná. Že jestli to nestáhnu, příště se stane něco strašného. Pan Kincl jí držel nůž pod krkem a narval jí do auta. V té době ale nevěděla, že je to pan Kincl. Svědkyně Dusíková dále uvedla, že pan Dolníček je její přítel. Ten na věci neměl nějakou účast. Pan Dolníček neměl slíbenou nějakou půjčku. Jméno p. Svěrák jí něco říká, tuší, že to bylo ještě před prodejem nemovitosti, že si od něj pan Ponomarenko půjčil nějaké peníze na nějakou nemovitost a její přítel mu dělal ručitele. Určitě s obžalovaným nic nedražili, aby na tom vydělali. Ani dotčený byt. Nikdy nedlužila nějaké peníze panu Svěrákovi. Nedlužil mu ani pan Dolníček. Pan Dolníček neměl úvěr nebo americkou hypotéku na chalupu ve Sloupnici.

Svědkyni Dusíkové byla předestřena výpověď obžalovaného na čl. 1380, 1381 k bodu 10, k níž svědkyně uvedla, že to není pravda, je to lež. Změna účtu byla bez jejího souhlasu, o tom nevěděla. O žádnou fiktivní smlouvu se nejednalo, nikdy nic nedlužili. Žádnou směnku nepodepsala, trvá na tom, co uvedla. Předmětnou nemovitost měl koupit obžalovaný Ponomarenko. Byla dohoda, že cenu zaplatí z úvěru. Jí nezajímalo, proč z úvěru a ne hotově, zřejmě neměl hotovost, nebo se mu to vyplatilo, to neví. Ví zcela bezpečně, že tam nebyl žádný závazek pana Dolníčka. Vylučuje verzi obžalovaného, že by transakce měla zakrýt úvěrový podvod z jejich strany.

Ke kopii smlouvy na čl. 1150-1150 p.v. uvedla, že tam je její podpis, ale podepsala to v domnění, že to půjde do advokátní úschovy. K potvrzení na čl. 1151 uvedla, že to nepodepsala. Není to ani pravda. Peníze nikdy nedostala. K prohlášení na čl. 1167 uvedla, že někdy v srpnu 2009 jí to dal obžalovaný Ponomarenko jako návrh vyrovnání. Bylo to těsně před tím, než měla jít poznávat toho člověka, co jí přepadl. Obžalovaný Ponomarenko chtěl, aby to podepsala. Ona s tím nesouhlasila a nepodepsala to.

K dotazům obžalovaného, neboť výslech svědkyně byl konán bez přítomnosti obžalovaného, svědkyně Dusíková uvedla, že neví o nějaké půjčce, kterou by měl pan Dolníček. Neví o tom, že by někdy měl půjčku ve výši 1.230.000,-- Kč. Pan Dolníček neměl nic půjčeno od pana Svěráka. Ty peníze si půjčoval pan Ponomarenko. Pan Dolníček dělal ručitele.

Svědék David Dolníček, přítel Barbory Dusíkové, uvedl, že jejich vztah trvá asi 3-4 roky a trval i na jaře roku 2008. Od pana Svěráka si půjčoval peníze panu Ponomarenkovi a on mu na této půjčce dělal ručitele. Zmíněná smlouva o půjčce byla písemná. Jestli tam byla směnka, to si nepamatuje. V souvislosti s tímto ručením musel za obžalovaného Maxima Ponomarenka něco uhradit, protože nebylo vráceno všechno. Musel doplácet zbytek, asi

100.000 tisíc Kč. Svědek ručil protože s obžalovaným byli v úzkém obchodním vztahu. Obžalovaný Ponomarenko měl realitní kancelář pro kterou on pracoval externě a to tak, že vyřizoval hypoteční úvěry pro klienty realitní kanceláře, takže tím, že byli po dobu jednoho roku v denním kontaktu. Svědek tedy ručil na smlouvě, která byla uzavřena mezi panem Svěrákem a panem Ponomarenkem. Pokud se týká objektu ve Sloupnici tak kupní cenu neuhradil obžalovaný Ponomarenko.

Svědka Dolníček byl seznámen s výpovědí obžalovaného Ponomarenka k bodu 10 (na č.l. 1379-1380), k čemuž svědek uvedl, že to není pravda. Došlo tam k prodeji nemovitosti. Do banky byla předložena kupní smlouva s číslem účtu advokátní úschovy, ale potom do katastru byla vložena jiná kupní smlouva a při projednání úvěru byla předložena kupní smlouva, která byla předložena i Barboře Dusíkové. Na tom bylo č. účtu advokátky, která smlouvu připravovala a potom došlo ke změně čísla účtu a pan Ponomarenko si ty peníze nechal vyplatit na účet svého bratrance. Není pravda, že by se účastnil nějakého úvěrového podvodu, tak, jak to uvádí obžalovaný.

Svědka Patrik Kincl nejprve využil práva nevypovídat s tím, že by si mohl přivodit trestní stíhání. Při hlavním líčení pak svědek Patrik Kincl, který vykonává trest odnětí svobody za násilné jednání vůči poškozené Dusíkové (bod 10 výroku tohoto rozsudku) uvedl, že i když byl odsouzen, tak říkal, že se toho činu nedopustil. Na zmíněné trestné činnosti neměl podíl obžalovaný Ponomarenko, ale jeho jméno tam figurovalo. S obžalovaným Ponomarenkem jezdil a věděl, že má firmu na půjčování peněz. Ví, že si od něho vypůjčila paní Dusíková. Půjčil jí v řádech kolem milionu, přes milion. Obžalovaný půjčoval panu Petříkovi 45 tis. euro, paní Dusíkové něco kolem 1 mil. Kč a na další jména si nevzpomene. Pokud se týká částky 1 milion Kč paní Dusíkové, tak to bylo na jaře 2008 v Chocni v kanceláři, přijeli tam on a obžalovaný Ponomarenko. Později ještě přišla za nějakou dobu paní Dusíková. Společně s paní Dusíkovou řešili tuto věc. On seděl na druhé straně stolu. Byla to kancelář Max reality. Paní Dusíková tam převzala od Ponomarenka částku asi 1 milion Kč. Za co to bylo netuší. O tom jak má vypovídat s ním nikdo nehovořil. S obžalovaným jsou známí, kamarádi. Dá se říci, že už dlouho.

JUDr. Eva Vaňková v rámci přípravného řízení nevypovídala s poukazem na povinnost mlčenlivosti vůči obžalovanému.

U hlavního líčení, kdy byla obžalovaným zproštěna mlčenlivosti svědkyně JUDr. Eva Vaňková uvedla, že pro pana Ponomarenka po určitou dobu poskytovala právní služby, sepis smluv pro něho a jeho klienty a klienty jeho realitních makléřů. Těch lidí, které pan Ponomarenko přivedl a s nimiž sepisovali smlouvy bylo opravdu hodně. Pokud jde o smlouvu mezi paní Dusíkovou a obžalovaným tak ví, že smlouva byla uzavřena a že ohledně té smlouvy bylo vedeno paní Dusíkovou a jejím advokátem u ní v kanceláři jednání. Paní Dusíková přišla s advokátem a říkala nějaké okolnosti ke smlouvě, ale už si to nepamatuje. Má dojem, že se tam jednalo snad o záměnu toho účtu, tam mělo být nějaké jiné číslo účtu, než bylo původně dohodnuto, ale opravdu už neví přesně. Brala peníze do advokátních úschov, pravidelně, pokud o to byla požádána. V kanceláři měly k tomu určeno konkrétní číslo účtu, kam šly peníze do úschovy. V dubnu 2008 měla jsem 2 účty úschov, jeden byl u

Unicredit bank a druhý u České spořitelny. To, že smlouva byla uzavřena před ní se dá poznat z toho, že na smlouvě je její ověřovací doložka.

Svědky předložena kupní smlouva č.l. 1148 a smlouva o úschově č.l. 1149, k čemuž svědkyně JUDr. Vaňková uvedla, že na smlouvě je její číslo účtu úschov. Je to návrh, pokud by se před ní podepisovala smlouva, bylo by tam doplněné rodné číslo, rozhodně by to nebylo v kurzívě. Je to nějaký návrh. Ono to fungovalo tak, že poslali návrh realitnímu makléři nebo smluvním stranám, oni si to přečetli, opřipomínkovali a když to přišli podepsat, tak se doplnily všechny údaje dle jejich dispozic a pak se to ověřovalo. Smlouvy eviduje. Ke smlouvě o úschově svědkyně uvedla, že zase je to návrh. Není schopna sdělit, zda smlouva byla uzavřena.. Měsíčně pro obžalovaného uzavírala tak 10 až 30 záležitostí. Jejich spolupráce probíhala v době, kdy byl docela boom s nemovitostmi. Pokud se smlouva uzavírá u ní v kanceláři, tak samozřejmě na žádost klienta se může změnit. Pokud je to ten případ, že pošlou návrh smlouvy a klienti si to pak uzavřou mezi sebou, tak si mohou něco doplnit sami, aniž by to konzultovali.

Z připojeného spisu sp. zn. 2T 172/2009 Okresního soudu v Pardubicích bylo zjištěno, že rozsudkem zmíněného soudu ze dne 28.5.2010 byl Patrik Kincl uznán vinným ze spáchání trestného činu vydírání podle § 235 odst. 2, odst. 2 písm. c) tr. zákona, neboť dne 4.3.2009 pod záminkou uzavření hypotečního úvěru poškozenou Barborou Dusíkovou tuto vylákal do ulice Štolbova v Pardubicích, kde k ní přistoupil a přiložil nůž ke krku a agresivně jí sdělil, že tam není kvůli hypotéce, ale kvůli tomu, aby stáhla žalobu a pokud se tak nestane, potkají příště znovu a bude jí to bolet. Následně poškozenou natlačil do jejího auta a přiložil jí nůž do levé části hrudníku a přitom vytrhl ze zapalování jejího auta klíč a odhodil ho do travnatého porostu.. Odsouzený Kincl spáchání činu popíral. Usvědčovala ho především poškozená Dusíková, která celou věc dávala do spojitosti s obžalovaným Ponomarenkem, neboť v té době připravovala žalobu na obžalovaného Ponomarenka, neboť jí připravil o částku jeden milion Kč, kdy na kupní smlouvě změnil číslo účtu. Při rekognici poznala Patrika Kincla jako pachatele činu, když před jejím provedením po ní obžalovaný Ponomarenko chtěl, aby Kincla při rekognici nepoznala. Ponomarenko jako svědek v této trestní věci uvedl, že s věcí nemá nic společného. Odvolání obžalovaného Kincla bylo usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice ze dne 26.10.2010 sp. zn. 13 To 365/2010 zamítnuto.

Účet č. 73890091/2700 užívá v advokátní praxi pro úschovy JUDr. Vaňková.

Dle zprávy ČS, a.s. byl obžalovaný v rozhodném období osobou oprávněnou disponovat s bankovním účtem č. 1948888053/0800 (viz. č.l. 1087). Dne 14.4.2008 na účet byla připsána částka 1 milion Kč a obratem pokladnou vybrána.

Při stanovování hodnoty obrazů (viz poškozená Petříková) soud vycházel z posudků znalkyně Ing. Kozákové a PhDr. Paukertové (viz č.l. 288-290 a 291-292).

Při stanovování hodnot jednotlivých nemovitostí a hodnoty obchodního podílu ve spol. B.N.P. elektro s.r.o (viz bod 4 výroku rozsudku) soud vycházel ze znaleckých

posudků znalce z odvětví ceny a odhady nemovitostí, které vypracoval znalec Bureš (viz čl. 123 -286).

Soud přihlížel i ke znaleckému posudku z oboru kybernetika založený v příloze č. 3 na čl. 1-173.

K důkazu byly provedeny i listiny, vztahující se k majetkovému šetření k osobě obžalovaného, včetně výčtu nemovitostí zajištěných postupem dle § 79d/1,2 tr. ř. na majetku obžalovaného Ponomarenka (čl. 1186 a násl. spisu).

V přílohách spisu je dále založen spisový materiál, který obsahuje písemnosti zajištěné u obžalovaného Ponomarenka v rámci domovních prohlídek realizovaných ve věci jeho trestního stíhání pro násilnou trestnou činnost, podklady z katastru nemovitostí týkající se transakcí s předmětnými nemovitostmi.

Obžalovaný Ponomarenko má pozici poškozeného v trestní věci obžalovaných Mgr. Zahálky a spol. vedené u podepsaného soudu pod sp. zn. 6 T 1/2011, kteří se na Maximu Ponomarenkovi měli dopustit násilné trestné činnosti (viz opis obžaloby na č. 1. 1258 – 1260). Tato věc je nepravomocně odsouzena v prvním stupni a probíhá odvolací řízení. Jako poškozený figuruje obžalovaný Ponomarenko i ve věci sp. zn. 9 T 9/2010 Krajského soudu v Hradci Králové obžalovaného Marcela Kotlára .

Z opisu obžaloby (viz č. 1. 1261 – 1265) vyplývá, že Maxim Ponomarenko byl obžalován, ze spáchání trestných činů vydírání a nedovoleného ozbrojení, kterých se měl dopustit v roce 2008 ve čtyřech případech na poškozeném Ruhleovi, v roce 2009 na poškozeném Martinovi a Mgr. Zahálkovi, a měl si opatřit a přechovávat útočnou pušku SA 58 s odstraněným výrobním číslem s náboji, pistolí a další palnou zbraň. O této obžalobě před Krajským soudem v Hradci Králové probíhá hlavní líčení.

Z opisu usnesení o zahájení trestního stíhání Zbyňka Baudyše (viz č. 1. 1312 1314) vyplývá, že tento je stíhán pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zák. , kterého se měl dopustit dne 24.9.2007, kdy měl vylákat u České spořitelny úvěr ve výši 200.000,-- Kč, a dne 15.10.2007, kdy měl u stejného finančního ústavu získat úvěr ve výši 2.390.000,-- Kč na zakoupení domu v obci Dolní Lánov, když v obou předložil nepravdivé potvrzení o svém výdělku.

Ze sdělení advokátky JUDr. Vaňkové bylo zjištěno, že zaslala soudu kopie listin z advokátního spisu, a to dopis JUDr. Moníka ze dne 21.11.2008 a její odpověď z 28.11.2008, ze kterých vyplývají okolnosti uzavření smlouvy mezi slečnou Dusíkovou a obžalovaným, dále přiložila znění návrhu kupní smlouvy a znění návrhu smlouvy o úschově, odpověď JUDr. Moníka z 8.12.2008. Na základě tohoto dopisu se dne 17.12.2008 v její kanceláři uskutečnilo jednání za přítomnosti obou stran, tedy její a JUDr. Moníka. Z tohoto jednání nebyl pořízen zápis (viz č. 1. 1329 – 1334).

Z výpisů z účtu na č. 1. 1593 – 1600 a 1650 – 1652, které předložil obžalovaný, bylo zjištěno, že obžalovaný mohl disponovat penězi a že v době jednotlivých půjček, o nichž

poškození tvrdí, že je nedostali, byly z osobního sporožirového účtu obžalovaného prováděny výběry.

Soud tedy přihlížel i k rozsáhlému listinnému materiálu (na řadu z nich je odkaz již shora u jednotlivých dílčích útoků), z něhož je možno tedy poukázat na zprávu Exekutorské komory ČR s přílohami č.l. 36-39, zprávu Exekutorského úřadu Svitavy (povinný Vejvoda) č.l. 44, 50, zprávu Okresního soudu ve Svitavách (povinná Nováková) č.l. 53, zprávy Exekutorského úřadu pro Prahu 10 s přílohami č.l. 58-62, zprávu Exekutorského úřadu v Přerově (povinný Vejvoda) č.l. 70, 77-80, výpis z živnostenského rejstříku (obžalovaný) č.l. 110-118, protokol o vydání věci (obraz) č.l. 297, usnesení o uložení věci do soudní úschovy č.l. 301 + k bodu ad. 4 notářský zápis (Novotný) č.l. 332-333, návrh na nařízení exekuce č.l. 334-335, usnesení OS Pardubice o nařízení exekuce č.l. 336-337, usnesení Okresního soudu v Pardubicích č.j. 12 Nc 20979/2009 č.l. 336-337, exekuční příkazy Exekutorského úřadu v Přerově č.l. 342-344, společenskou smlouvu spol. B.N.P. elektro s.r.o. č.l. 370-376, poučení poškozeného (Novotný) č.l. 400-401, listiny předložené poškozeným Novotným č.l. 404-426 (týká se exekucí), návrh na vydání směnečného platebního rozkazu č.l. 440, směnečný platební rozkaz č.l. 441, námítky odpůrce č.l. 442, vyjádření žalobce k námítkám č.l. 443, směnku č.l. 446, poučení poškozeného Randise č.l. 472-473, zprávu Krajského soudu v Hradci Králové s přílohami č.l. 477-493, smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva + smlouvu o půjčce (poškozený Rybička) č.l. 501-506, mailovou korespondenci č.l. 507-528, zprávu Katastrálního úřadu v Ústí nad Orlicí s přílohami č.l. 536-539 (bod. 3), zástavní smlouvu a smlouvu o zajišťovacím převodu č.l. 556-561, vyjádření žalovaného (obžalovaný) k žalobě o neplatnost smlouvy o zajišťovacím převodu č.l. 571-572, poučení poškozeného Novákové č.l. 646-647, smlouvu o zajišťovacím převodu č.l. 661-664, zástavní smlouvu č.l. 665-666, plnou moc č.l. 667, poučení poškozeného Vejvody č.l. 718-719, smlouvu o zajišťovacím převodu č.l. 726-729, výpis z KN č.l. 730-731, podklady předložené poškozenými č.l. 737-769, 773-783, 788, 789-804, 806-810, odborné vyjádření z odvětví počítačová expertiza č.l. 814-820 (týká se mobilu poškozeného Dostálka), smlouvu o půjčce č.l. 830-831, poučení poškozeného Dostálka č.l. 860-861, smlouvu o zajišťovacím převodu č.l. 871-874, návrh na vklad č.l. 886, listiny předložené poškozenou Chaloupkovou + poučení č.l. 895-901, poučení poškozeného Chaloupky č.l. 911-912, smlouvu o zajišťovacím převodu č.l. 927-930, opis kurzovního lístku č.l. 933-934, opis displaye mobilního telefonu č.l. 939, listiny předložené Lubošem Petříkem č.l. 940-941, odstoupení od smlouvy č.l. 943, výpis z katastru nemovitostí (dále i jen KN) č.l. 945-947, návrh na vklad vlastnického práva (Ponomarenko) s přílohami č.l. 962-967, smlouvu o půjčce ze dne 5.8.2009 č.l. 973, příjmové pokladní doklady č.l. 978, poučení poškozeného Petříka č.l. 1010, poučení poškozené Petříkové č.l. 1015, úmrtní list (Kodytek) č.l. 1031, podklady z KN č.l. 1034-1042, úvěrové smlouvy + další listiny předložené Z. Baudyšem č.l. 1043-1061, poučení poškozeného Baudyše č.l. 1075-1076, zprávu ČS a.s. k účtu 194 .. č.l. 1087-1091 + další zprávy č.l. 1094-1129, kupní smlouvu Dusíková a obžalovaný. č.l. 1148, smlouvu o úschově č.l. 1149, kupní smlouvu č.l. 1150, potvrzení o převzetí částky 1 mil. Kč č.l. 1151, poučení poškozené č.l. 1161-1162, návrh smluv o narovnání č.l. 1167-1216 (k bodu ad. 10), závěrečnou zprávu o finančním šetření č.l. 1178-1191, k přílohám č. 1 (č.l. 1-163 - písemnosti zajištěné u obžalovaného při domovních prohlídkách realizovaných v jiné trestní věci), č. 2 (č.l. 1-209 – podklady z katastru nemovitostí), č. 3 (znalecký posudek z odvětví výpočetní techniky), č. 4 (č.l. 1-615 – podklady k finančnímu šetření a zajištění majetku), k písemnostem předložených

poškozeným Dostálkem na č. l. 1246 – 1254 a 1507 – 1513, k opisům obžaloby na č. l. 1258 – 1260 a č. l. 1261 – 1265, k písemnostem od poškozené Dusíkové na č. l. 1272, 1336 – 1339 a 1516 – 1518, k rozličným listinám na č. l. 1279, 1282, 1286 – 1291, 1293 – 1300, 1308, 1310, 1335, 1603, k usnesení 1312 – 1314, k námitkám obžalovaného na č. l. 1321 ohledně svědkyně Dusíkové, k prohlášení na č. l. 1323, doklady od JUDr. Vaňkové na č. l. 1329 – 1334, k dokladům dodaných zmocněncem poškozeného Novotného na č. l. 1347 – 1363, poškozenou Novákovou na č. l. 1483 – 1490, poškozeným Chaloupkou na č. l. 1495 – 1506, k listinám, vztahujícím se k poškozenému Randisovi na č. l. 1564 – 1577, spisu 3 Tm 15/2005 od odsouzení Maxima Ponomarenka jako mladistvého pro napadení jiného, jemuž svědčí fikce neodsouzení (nyní jen kopie části spisu na č. l. 1609) a k uplatnění náhrady škody na č. l. 1647.

Po provedení shora uvedeného dokazování pak soud uzavřel, že má k dispozici takový důkazní materiál, na základě něhož může věc meritorně rozhodnout. Proto jako nadbytečný zamítl návrh obhajoby na výslech svědka Švěráka, když rozhodné skutkové okolnosti měl soud zjištěny z jiných důkazů.

Předně lze dodat, že co do skutkových zjištění, bylo podstatě sporováno to, zda dotčené půjčky byly či nebyly obžalovaným poškozeným poskytnuty. Ostatní skutkové momenty byly ve své většině nespornými okolnostmi. Vyhodnocení věci tedy mělo svůj základ v tom, zda lze poškozeným věřit či zda jejich výpovědi jsou natolik zpochybněné, že nelze s potřebou dávkou jistoty uzavřít, že se to nemohlo odehrát tak, jak uvádí obžalovaný Ponomarenko.

Dlužno dodat, že samotná osobnost svědků-poškozených, ať již se jedná na poukazy na případný alkoholismus, gamblerství či jiné okolnosti samy o sobě neznamenají, že tyto osoby nemluví pravdu. Je také třeba poznamenat, že je nutno věrohodnosti výpovědi poškozených vyhodnotit i z pohledu ostatního dokazování a nejen v jejich jednotlivost, ale i v jejich vzájemných souvislostech, protože při takovémto propojeném vyhodnocení věci v souvislosti dochází k vyvrácení použité obhajoby obžalovaného.

V rámci provedeného dokazování je patrné, že z hlediska listinných dokladů poškozený Randis předmětnou směnku podepsal, že poškození ad 2 – 8 v listinné podobě potvrdili, že půjčky od obžalovaného převzali. I u bodu 10 je určitý doklad o tom, že poškozená Dusíková kupní cenu jednoho milionu Kč převzala. Těchto formálně právních dokladů se pak obhajoba dovolává s tím, že zmíněné peníze byly obžalovaným vyplaceny, neboť co je psáno, to je dáno. Toto tvrzení obhajoby je však výrazně narušeno výpověďmi poškozených, kteří každý z nich vysvětlili proč smlouvy a doklady podepsali, aniž by půjčku skutečně obdrželi. Každý z poškozených byl soudem osobně vyslechnut, vypovídal pod sankcí trestních následků a přesto na svých vývodech setrvali, a i při konfrontaci s obžalovaným obstáli. Svědecké výpovědi poškozených působily autenticky. Výslechy poškozených, ale i ostatní důkazy, byly provedeny při uplatnění zásad ústnosti, bezprostřednosti a přímosti v kontradiktorním procesu a po provedení takového dokazování soud dospěl k závěru, že poškození hovoří pravdu.

Je také třeba si uvědomit, že poškození byly vesměs zadlužené osoby, které půjčkou potřebovaly řešit svoji nedobrou finanční situaci, ale současně měly (ještě) nemovitý majetek. Poškození, kromě poškozených Dusíkové a Petříkové, resp. Petřika, nebyli v dobré ekonomické situaci a proto by nedosáhli na půjčky u bankovních institucí. Tato jejich situace však v žádném případě nemůže vyvolat závěr, že jako svědci nemluví pravdu. U žádného z poškozených nevznikla zásadnější objektivně přezkoumatelná indicie o tom, že by nehovořili pravdu. Jediným podkladem toho, že svědci poškození lžou jsou vývody obžalovaného, které je podle obhajoby podpořeno jejich možnou motivací, aby nemuseli splácet. Soud tedy konstatuje, že o tom, že by poškození nehovořili pravdu, nesvědčilo nic hmatatelného či určitého.

Poukaz na to, že obžalovaný uskutečnil další půjčky, kde k žádným problémům nedošlo nemusí být argumentem, neboť důležitou otázkou je právě to jací poškození se soustředili do této trestní věci. S výjimkou poškozené Petříkové (Petřika) a Dusíkové to byly osoby, mající finanční problémy a na něž se právě činnost obžalovaného zaměřila. O tom svědčí nejen výpověď svědka Novotného, ale i zápisy z porad společnosti Max Reality i jejich inzerce. V tomto směru byla obžalovaným vytvořena aureola toho, že půjčuje peníze, že oddlužují nemovitosti. Proto pak není důležité, že poškození obžalovaného vyhledali, když k tomuto využíval spřátelené soby jako jsou svědci Poner, Man či Kincl. Ostatně i tyto svědky soud vyslyšel a z jejich výpovědí jednoznačně plynulo, že mají zájem obžalovanému pomoci a že ve prospěch obžalovaného Ponomarenka došlo k ovlivňování důkazní situace. Tyto skutečnosti plynou také z výpovědí poškozené Dusíkové. Svědci Poner, Man a Kincl si vybavují toliko skutečnosti svědčící pro obžalovaného Ponomarenka, kdežto na ostatní skutkové okolnosti nebyly schopni odpovědět nebo je popsat. Soud tedy tvrzením těchto svědků neuvěřil.

Vznikla tedy situace, kdy proti sobě stojí formalizované listinné materiály o tom, že obžalovaný půjčky poškozeným poskytl, měl k dispozici směnku i kopii dokladu o úhradě kupní ceny poškozené Dusíkové, proti svědeckým výpovědím poškozených. Proti obhajobě obžalovaného tak stojí výpovědi poškozených, které jsou potvrzené i některými dalšími důkazy (tak jak je na ně odkaz v popisné části odůvodnění) o tom, že žádné peníze nedostali. V tomto směru není důležité, že obžalovaný mohl disponovat penězi a že v kritické době mohl provádět výběry hotovosti jak o tom svědčí výpisy z účtu jím doloženým. Je třeba si uvědomit, že pokud soud dospěl k závěru o vině obžalovaného, tak současně vycházel i z toho, že se jednalo o trestnou činnost dopředu připravovanou, promyšlenou, kdy součástí způsobu páčání bylo i předávání určitých finančních částek. Konec konců hotovost obžalovaný potřeboval i do své další, realitní činnosti, kterou jak sám uvedl také prováděl.

Je také nutno přihlídnout k tomu, že poškození vesměs hovořili o tom, že po podpisu potřebných dokumentů s nimi obžalovaný přestával komunikovat a posléze se jeho jednání změnilo v agresivní, a to za situace, kdy poškození potvrdili, že o částkách splátek či o splatnosti se nebavili s obžalovaným nebo jen okrajově. O tom, že nemovitosti byly přeepsány na obžalovaného se dozvídali prakticky jen náhodou a obžalovaný s nimi nečinil žádné vyrovnání tak, jak to plynulo například z příslušného ustanovení ze smluv o zajišťovacím převodu vlastnického práva. Poškození tedy nebyli informováni o tom, že došlo k využití příslušných ustanovení o převodu vlastnického práva. Toto vše ve světle toho, že ve

zmíněné zajišťovací smlouvě nebyly nikdy uvedeny splátky ani jejich započítí. Formálně může tato smlouva působit jako po právu, ale při konstatování jejího obsahu je z ní patrné, že je šita ve prospěch obžalovaného Ponomarenka a že z ní při podrobném studiu jednoznačně číší její pravý účel, a to dostat se k majetku poškozených. V případě vážně míněné smlouvy je v zájmu věřitele poskytovatele půjčky si zabezpečit způsob splácení, zejména má-li se jednat o výdělečnou činnost, která je cíleně orientovaná na osoby ve finanční tísní. To, že obžalovaný nepotřeboval tuto skutečnost ošetřit spolu se zněním smluv svědčí o tom, že půjčky vůbec nechtěl vyplatit, ale že ve skutečnosti chtěl získat dotčené nemovitosti do svého vlastnictví. V takovéto konstelaci pak výpovědi poškozených o tom, že půjčky nedostali nabývá na své váze, pak se stává i jasnější proč obžalovaný vystupoval pod smyšlenými jmény, ale i to proč vylákal od poškozeného Baudyše částku 300.000,-- Kč a proč muselo dojít ke změně účtu u poškozené Dusíkové.

Popis výpovědi poškozených je poměrně obsáhlý právě proto, aby si bylo možno si udělat obrázek o jejich věrohodnosti, tedy o tom, že mluví pravdu. Soud tedy výpovědím jednotlivých poškozených uvěřil jako pravdivým, protože byly podpořeny i dalšími důkazy a souvislostmi. Věrohodnosti výpovědi poškozeného Randise nebránil ani poukaz na jeho alkoholismus. Tento svědek spontánně přiznal, že si pivo dá, což spíše podporuje jeho věrohodnost, než opak tvrzený obžalovaným. Výpověď poškozeného pak o tom, že obžalovaný s poškozeným jednal potvrzuje svědkyně Řezníková. Určité rozpory ve výpovědi poškozeného Randise pak soud vyhodnotil z hlediska jeho osobnosti, neboť se jedná o osobu, která je jednoduššího ražení a která žije v nižším sociálním komfortu. Ostatně i toto bylo důvodem proč se stal obětí. Namítané gamblerství poškozeného Rybičky nebylo prokázáno v míře obžalovaným uváděné, když tento svědek před soudem věrohodně popsal skutek i svoji situaci a jeho výpověď potvrzuje i jeho bývalá družka. I zde zjištěné rozpory lze dát na vrub času, ale i nedobré životní situaci poškozeného Rybičky. Výpověď tohoto poškozeného pak potvrzuje i mailová korespondence. Souhrnně ke všem poškozeným (s výjimkou bodů 9 a 10) je nutno dodat, že jednání se odehrávala za spěchu, ať již vyvolaným tím, že příslušná osoba již končila pracovní dobu (což ovlivňoval obžalovaný) či zaslepeností některých poškozených a mocným chtěním získat půjčku (viz například poškozený Dostálek). Tento spěch pak samozřejmě měl vliv i na to, že ne každý svědek mohl vše postřehnout a pak u některých dílčích skutečností mohlo dojít k rozporným tvrzením. U svědka Nováka neměl soud žádný důvod mu nevěřit, zejména když jeho výpověď potvrzují i další důkazy tak jak je to popsáno shora. Podobně platí u svědka Novotného, manželů Chaloupkových i svědkyně Dusíkové. Výpověď svědka Baudyše u hlavního líčení působila věrohodně. Nezapíral své trestní stíhání, které má také skutkový vztah právě k osobě obžalovaného Ponomarenka. Svědectví tohoto poškozeného pak je potvrzeno výpověďmi Petra Houdka a bratra poškozeného. Svědek Petřík svoje neopatrné konání vysvětlil. Jeho výpověď pak podporuje svědecky jeho matka a svědek Svoboda a SMS zprávy. Výpověď svědka Kincla se soudu jevila jako významně ovlivněná, ať již tím, že působil při hlavním líčení nevěrohodně tak i tím, že ve vztahu k poškozené Dusíkové potvrzoval původní verzi výpovědi obžalovaného Ponomarenka, když ten mezi tím svoje skutková tvrzení změnil. Ale i ta byla vyvrácena tvrzením poškozené a jejím přítelem Bochníčkem. Pravdivost výpovědi této poškozené pak potvrzují i dvě verze dotčené kupní smlouvy, když na jedné (té, co nebyla vložena do katastru nemovitostí) je účet advokátky Vaňkové, který byl určen na advokátské úschovy. Věrohodnost výpovědí poškozených také podporuje i to, že se jedná o rozličný soubor osob

mezi nimiž nebyli žádné bližší vazby. Je mezi nimi jak osoba významně zadlužená či sociálně zanedbaná, ale i finančně zabezpečená (pan Petřík, slečna Dusíková) či podnikatel i pobírač sociálních dávek. Přesto tyto osoby nezávisle na sobě byly podrobeny podobnému jednání ze strany obžalovaného, kdy v rámci jeho konání shodně popsaly, že neměly možnost se řádně seznámit s obsahem podepisovaných listin a nikdy neobdržely originály ani žádný opis jimi podepsaných listin a především to, že žádné půjčky nedostaly.

Vina obžalovaného Ponomarenka pak tedy byla dovozena z výpovědí poškozených, které pak potvrzovaly i další provedené důkazy, z nichž v dostatečné míře jistoty plyne, že poškození byli uvedeni v omyl, nejčastěji tím, že bylo obžalovaným předstíráno, že jim poskytne půjčku, ale jeho skutečným záměrem bylo získat jejich majetek a v bodech 1., 9. a 10. výroku jejich peníze. Odhalení tohoto svého záměru bylo posléze obžalovaným odkládáno tím, že bylo slibováno poskytnutí peněz až po zapsání příslušných smluv do katastru nemovitostí. K vyplacení hotovosti však nedošlo, ale došlo k přepisu vlastnického práva na obžalovaného Ponomarenka.

Jak z výpovědí svědků Bartoše, Lacmana a Fischera (nakonec i z výpovědí svědků s obžalovaným spřátelených) tak i ze zápisů a inzerce společnosti Max Reality byla vyvrácena další obhajoba obžalovaného o tom, že se nezabýval poskytováním půjček, neboť z těchto důkazů plyne, že se touto činností poměrně rozsáhle zabýval.

Poukazuje-li obhajoba na rozpory ve výpovědích svědků, o nichž soud pohovořil shora je možno poukázat na to, že i on o některých skutečnostech uváděl rozdílně. V případě poškozeného Randise to lze brát jako formulační nedorozumění. Ovšem v případě poškozené Dusíkové doznal, že v přípravném řízení nemluvil pravdu. Toto dosti vážně narušuje možnost uvěřit jeho výpovědi i v těch zásadních tvrzeních, zejména, když navíc podle své výpovědi údajně neváhal porušovat zákonné zákazy platebního styku.

Krátce k některým skutkovým námitkám obhajoby.

Nelze souhlasit s tvrzením, že nebyly prováděny důkazy ve prospěch obžalovaného. Z průběhu hlavního líčení je patrné, že byli předvoláni i svědci, které žádala obhajoba, že byly přijímány i důkazy předložené obhajobou a že byli předvoláni i svědci, kteří byli původně obžalobou navrženi ke čtení.

Obžalovaným tvrzené navádění svědků ze strany policie nebylo prokázáno. Ostatně při hlavním líčení jednotliví svědci poškození uvedli proč a z jakého důvodu podávali trestní oznámení. V rámci těchto výpovědí pak nebyla zjištěna nějaká nestandardní činnost policejních orgánů. Samotné oslovení osob ze strany policie je běžný postup při objasňování podezření na spáchání nějakého trestného činu.

Nelze ani souhlasit s tím, že z 500-ti operací bylo vybráno 8 živých. Vedle toho, že v běhu je i další trestní stíhání obžalovaného pro podezření ze spáchání dalšího dílčího skutku (viz obžaloba sp. zn. 4 T 8/2011 Krajského soudu v Hradci Králové - poškozená Anna Chaloupková) tak u každého poškozeného soud odpovědně vážil, zda se stali oběťmi podvodu či nikoliv. Soud tedy individuálně u každého dílčího skutku posuzoval situaci a

rozhodl. Na toto vyhodnocení nemá žádný vliv to, zda obžalovaný v jiných ve výroku neuvedených případech půjčku skutečně poskytl nebo že se mohl dopustit ještě další trestné činnosti.

K možnému motivu poškozených se svědectvím vyhnout placení svých dluhů soud také věnoval pozornost. V prvé řadě se soud odkazuje na to, co již ke svědectví poškozených uvedl shora a proč jim uvěřil. Pak také soud vyloučil motivaci, kterou soudu nabídla obhajoba. V této souvislosti je možno poznamenat dále i to, že k převodu majetku na obžalovaného docházelo bez vědomí poškozených, kteří byli náhle postaveni před zjištění, že nejsou vlastníky svých nemovitostí či obrazů, že nemají peníze nebo je mají platit. Toto vůbec nekoresponduje s tím, že by v pozici svědka lhali. Situaci tedy nevyvolali poškození, ale obžalovaný. I to byl další důvod proč soud poškozeným uvěřil.

Obžalovaný Ponomarenko se svým shora uvedeným podvodným konáním obohatil na cizím majetku tím, že poškozené uvedl v omyl. Pokud se týká výše způsobené škody u poškozeného Randise vycházel z částky 350.000,- Kč, což je nominální výše obžalovaným uplatněné směnky vůči tomuto poškozenému. U poškozeného Rybičky soud vycházel z hodnoty získaného majetku poškozeného po odpočtu částky 30.000,- Kč. U poškozeného Novotného z hodnoty vylákaného nemovitého majetku a z hodnoty zmíněného obchodního podílu, jakožto dokonané části škody, když do výše 2.500.000,- Kč další škoda hrozila. U poškozených Dostálkových, Chaloupkových, Jiřiny Petřkové a Duskové soud vycházel z hodnoty vylákaného nemovitého majetku. U poškozené Petřkové dále i z hodnoty obou obrazů. U poškozeného Baudyše z částky 300.000,- Kč jakožto z hotovosti, která byla obžalovaným vylákána. U poškozené Novákové a Vejvody soud z hodnoty nemovitostí odečetl obžalovaným uhrazené exekuce či poskytnutou hotovost (viz popis skutku 3 a 5 výroku rozsudku). I u těchto poškozených zůstala část skutku nedokonána.

Obžalovaný tak v souhrnu svým jednáním pod body 1.- 8. výroku rozsudku způsobil na cizím majetku škodu v celkové výši 12.791.517,22 Kč a bezprostředně jeho jednání směřovalo ke způsobení další škody v celkové výši 2.369.280,- Kč, tedy celkem způsobil škodu v částce 15.160.797,22 Kč, a v souhrnu svým jednáním pod body 9. - 10. výroku rozsudku způsobil na cizím majetku škodu ve výši 1.017.440,- Kč.

Obžalovaný Ponomarenko tedy ad 1 – 8 výroku rozsudku jednak sebe obohatil tím, že někoho uvedl v omyl, a způsobil takovým činem na cizím majetku škodu velkého rozsahu a jednak se v úmyslu spáchat trestný čin dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatil tím, že někoho uvede v omyl, a způsobil takovým činem na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, a v bodech ad 9. - 10. výroku rozsudku ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil takovým činem značnou škodu.

Podle ustanovení § 138 tr. zákoníku je škodou značnou škoda vyšší než 500.000,- Kč, ale nedosahující částky 5.000.000,- Kč, kdežto škodou velkého rozsahu škoda převyšující částku 5.000.000,- Kč.

Lze tedy uzavřít, že předmětným jednáním obžalovaný uvedl v omyl jednotlivé poškozené, kteří by v jeho prospěch nevystavovali exekuční tituly případně nepřeváděli své nemovitosti a další majetkové hodnoty, pokud by jim bylo předem známo, že obžalovaný toliko předstírá to, že jim hodlá poskytnout sjednané půjčky, či zájem o koupi nemovitosti apod.. Obohatil se tak k jejich škodě o majetkové hodnoty výše specifikované. Jednáním popsaným pod bodem ad 1. - 8. obžaloby tedy po stránce objektivní i subjektivní v době spáchání naplnil obligatorní znaky skutkové podstaty pokračujícího trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona č. 140/1961 Sb., nicméně právní úprava obsažená v trestním zákoníku je pro něho příznivější, proto předmětné jednání bylo za užití § 2 odst. 1 poslední věty trestního zákoníku právně kvalifikováno jako pokračující zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku. Pokračování vyplývá z toho, že jednotlivé dílčí útoky jsou vedeny jednotným záměrem obžalovaného obohatit se neoprávněně na majetku poškozených, jsou spojeny podobným způsobem provedení i blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku. Předmětným jednáním v souhrnu způsobil škodu významně převyšující hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 tr. zákoníku, když dílem jeho jednání ke způsobení takové škody bezprostředně směřovalo (viz. dílčí útoky pod body ad 1., zčásti ad 3., ad 4., zčásti ad 5.). Proto byla použita právní kvalifikace činu dílem jako činu dílem dokonatého a dílem ukončeného ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Jednání pod body ad 9. - 10. výroku rozsudku pak s ohledem na časový odstup bylo hodnoceno jako samostatný, rovněž pokračující skutek, jímž byla po stránce objektivní i subjektivní v době jeho spáchání naplněna skutková podstata trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb., přičemž pozdější právní úprava není pro pachatele příznivější.

Obžalovaný jednal ohledně všech dílčích útoků v tzv. přímém úmyslu ve smyslu § 4 písm. a) tr. zákona č. 140/1961 Sb., resp. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tj. chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný takovým zákonem.

Jelikož tedy oba pokračující skutky od sebe dělila doba více než šesti měsíců, byl obžalovaný Ponomarenko uznán vinným dvěma samostatnými trestnými činy, a to jednak v bodech 1. - 8. výroku pokračujícím zvlášť závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonatý (body ad 2. - 4., 5. - 8.), dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (body 1., 3., 4. a 5.), a v bodech 9. a 10. výroku pokračujícím trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona č. 140/61 Sb.

Jak je uvedeno shora u jednání pod body 1. - 8. výroku rozsudku, byla použita nová právní úprava podle trestního zákoníku, protože sazba uvedená v této nové úpravě (5 - 10 let tretu odnětí svobody) je pro obžalovaného výhodnější, než sazba stanovená trestním zákonem (5 - 12 let odnětí svobody), který byl v době páchání účinný. Proto soud aplikoval ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku, který modifikuje zásadu o tom, že se trestnost činu posuzuje podle zákona platného v době spáchání tak, že se použije pozdější zákon tehdy, je-li pro pachatele příznivější, což byl právě tento případ.

Obžalovanému svědčí fikce neodsouzení. Aktuálně, jak je uvedeno shora, je proti němu vedeno vazební trestní stíhání pro trestné činy vydírání dle § 235 odst. 1, 3 tr. zákona č. 140/1961 Sb. a pro podezření z další obdobné trestné činnosti. Ve výkonu vazby je bez

problémů, chování a vystupování má na požadované úrovni. Obžalovanému polehčuje dosavadní řádný život a ještě mladý věk. Naopak mu přitěžuje způsob spáchání, to, že se poškození budou muset ke svému majetku dostávat složitější právní cestou a vyšší výši naplnění znaku značná škoda a škoda velkého rozsahu.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného je dána jednak tím, že porušil zájem společnosti na ochraně cizího majetku, je dále spoluurčena i tím, že jeho konání bylo předem připravené, pro poškozené nesehnatelné a že skutečně došlo k převodu vlastnických práv na obžalovaného. Na druhé straně soud přihlédl k dosavadní zachovalosti obžalovaného a ještě poměrně nízkému věku.

Jako odpovídající všem kritériím pro ukládání trestu pak byl obžalovanému Maximu Ponomarenkovi uložen podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku úhrnný trestu odnětí svobody v trvání 5 roků a 6 měsíců nepodmíněně, pro něhož byl v souladu s kritérii uvedenými v ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Takto uložený trest ukazuje, že obžalovaný se dopustil závažného protiprávního jednání s významnou společenskou škodlivostí a proto mu musel být uložen již dlouhodobý trest odnětí svobody, který kromě toho, aby jej vedl k tomu, aby další trestnou činnost nepáchal, chrání i společnost před podobnými pachateli. Současně tím, že trest je uložen při spodní hranici zákonné trestní sazby významně zohledňuje polehčující okolnosti, a to zejména věk obžalovaného.

Pokud se týká adhezního výroku o nárocích poškozených, bylo zjištěno, že vznikly podmínky pro vyslovení tohoto výroku, byť ne u všech poškozených, byla obžalovanému náhrada škody uložena či jim zcela vyhověno.

Poškozený Pavel Randis se jako poškozený připojil s částkou 350.000,-- Kč, David Rybička s částkou 320.000,-- Kč, Iveta Nováková s částkou 1.093.620,-- Kč, Pavel Novotný s částkou 2.500.000,-- Kč, poškození Dostálkovi s částkou 1.400.000,-- Kč, poškozená Jiřina Petříková s částkou 4.984.580,-- Kč, poškozený Zbyněk Baudyš s částkou 300.000,-- Kč a poškozená Barbora Dusíková s částkou 717.440,-- Kč a s úroky z prodlení časově vyčíslenými od 15.4.2008 do zaplacení.

Poškozený Jaroslav Chaloupka se připojil s částkou 4.768.210,-- Kč, poškozená Renata Chaloupková také s částkou 4.768.210,-- Kč a dále s částkou 800.000,-- Kč za psychickou újmu. Jaroslav Chaloupka dále žádal částku 2.520.000,-- Kč za znemožnění podnikatelského záměru, 100.000,-- Kč za ušlý pronájem a osobní omluva od obžalovaného. Žádný z těchto nároků tyto poškození dále nezduvodnili ani ničím nedoložili.

Poškozený Jaroslav Vejvoda žádné vyjádření poškozeného neučinil. Proto ve vztahu k tomuto poškozenému soud žádný výrok o náhradě škody nečinil.

Pokud se týká těch poškozených, u nichž došlo k převodu vlastnického práva na nemovitosti na obžalovaného Ponomarenka, je nutno si uvědomit také to, že aktuálním vlastníkem tohoto majetku je obžalovaný. Současně podle ustanovení § 79 d) tr. řádu byly

tyto nemovitosti zajištěny a obžalovaný s nimi nemůže nakládat. Pro rozhodnutí, co se bude dále dít ze zajištěnými nemovitostmi a potažmo s nároky poškozených je pak rozhodující právní moc tohoto rozhodnutí, tedy především toho, zda a případně vůči komu nabude právní moci jako odsuzující či zprošťující verdikt. De jure je nyní vlastníkem obžalovaný a jelikož soud uznal obžalovaného vinným způsobením škody, mají nárok na to, aby ji jim obžalovaný nahradil, a to v penězích, které lze eventuelně exektovat na jejich původním majetku, který nyní vlastní obžalovaný, ale i na jiném majetku obžalovaného. Je i možné tyto skutečnosti řešit i v rámci zrušení zajištění, které bude muset být po právní moci tohoto rozhodnutí soudem také učiněno.

Soud tedy podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovanému Maximu Ponomarenkovi uložil povinnost k náhradě škody zaplatit poškozenému Davidu Rybičkovi částku 320.000,-- Kč, poškozené Ivetě Novákové částku 480.496,-- Kč, poškozenému Pavlu Novotnému částku 1.030.720,-- Kč, poškozeným manželům Lence Dostálkové Janu Dostálkovi částku 1.235.850,-- Kč, poškozeným manželům Jaroslavu Chaloupkovi částku 3.768.210,-- Kč, poškozené Jiřině Petříkové částku 4.984.580,-- Kč, poškozenému Zbyňku Baudyšovi částku 300.000,-- Kč, a poškozené Barboře Dusíkové, částku 717.440,-- Kč, s úrokem z prodlení ve výši 10,5 % od 15.4.2008 do 30.6.2008, 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008, 9,25 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, 8,5 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, 8 % od 1.1.2010 do 30.6.2010 a od 1.7.2010 ve výši 7,75 % do zaplacení.

Poškozený Pavel Randis byl s nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jednání vůči němu nebylo dokončeno, tudíž škoda nevznikla, když příslušné civilní řízení je přerušeno z titulu tohoto trestního stíhání obžalovaného Ponomarenka.

Někteří poškození žádali částky vyšší než kterými soud uznal obžalovaného vinným v jeho dokonané části a proto byli poškození Iveta Nováková, Pavel Novotný, poškození manželé Lenka Dostálková a Jan Dostálek, a poškození manželé Jaroslav Chaloupka a Renata Chaloupková, se zbytkem svého nároku podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Manželé Chaloupkovi pak žádali i další částky tak, jak je to shora uvedeno. Povinností poškozeného je svůj nárok doložit, což tito poškození neučinili, a proto i s těmito nároky byly odkázáni na shora uvedené řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, které musí být podáno do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové, když o případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Práva odvolání se nemůže domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

státní zástupce pro nesprávnost, kteréhokoli výroku,

obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok neměl nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podáván, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejich zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich **odvolání odmítnuto**.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obhájce, **má poškozený možnost** požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádosť poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

lci Králové dne 26.9.2011

JUDr. Miroslav Mjartan
předseda senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok ..... dne .....

výrok ..... dne 19. 4. 2013

a je vykonatelné dnem 19. 4. 2013

č.j. 4T 7/2010-2679-

V Hradci Králové

dne 30. 04. 2013

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 23.11.2012, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Věry Stachové a Dpt. Jaroslava Žítka, **takto**:

Obžalovaný

Maxim Ponomarenko,

nar. 7.7.1985 v Kyjevě, Ukrajina, trvale bytem Českých Bratří 503, Vysoké Mýto, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Hradci Králové v jiné trestní věci, státní občan České republiky,

je vinen, že

I.

dne 14.4.2008 ve Vysokém Mýtě v úmyslu vylákat od poškozené Barbory Dusíkové, nar. 6.8.1991, převedení její nemovitosti – rodinného domu čp. 93 s pozemky v obci Dolní Sloupnice - v hodnotě 718.104,- Kč a nehradit sjednanou kupní cenu uzavřel v advokátní kanceláři JUDr. Evy Vaňkové jako kupující s Barborou Dusíkovou jako prodávající kupní smlouvu o prodeji předmětných nemovitostí za dohodnutou kupní cenu 1.000.000,-Kč, která měla být uhrazena z hypotečního úvěru od České spořitelny, a.s. na účet advokátní úschovy JUDr. Vaňkové č.ú. 73890091/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., přičemž bez vědomí a souhlasu poškozené Barbory Dusíkové změnil v písemném vyhotovení kupní smlouvy číslo bankovního účtu na číslo účtu 1948888053/0800 vedeného u České spořitelny, a.s., ke kterému měl dispoziční právo, takto upravenou kupní smlouvu předložil na Katastrálním

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 23.11.2012, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Věry Stachové a Dpt. Jaroslava Žítka, **t a k t o :**

Obžalovaný

Maxim Ponomarenko,

nar. 7.7.1985 v Kyjevě, Ukrajina, trvale bytem Českých Bratří 503, Vysoké Mýto, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Hradci Králové v jiné trestní věci, státní občan České republiky,

je v i n e n , ž e

I.

dne 14.4.2008 ve Vysokém Mýtě v úmyslu vylákat od poškozené Barbory Dusíkové, nar. 6.8.1991, převedení její nemovitosti – rodinného domu čp. 93 s pozemky v obci Dolní Sloupnice - v hodnotě 718.104,- Kč a nehradit sjednanou kupní cenu uzavřel v advokátní kanceláři JUDr. Evy Vaňkové jako kupující s Barborou Dusíkovou jako prodávající kupní smlouvu o prodeji předmětných nemovitostí za dohodnutou kupní cenu 1.000.000,-Kč, která měla být uhrazena z hypotečního úvěru od České spořitelny, a.s. na účet advokátní úschovy JUDr. Vaňkové č.ú. 73890091/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., přičemž bez vědomí a souhlasu poškozené Barbory Dusíkové změnil v písemném vyhotovení kupní smlouvy číslo bankovního účtu na číslo účtu 1948888053/0800 vedeného u České spořitelny, a.s., ke kterému měl dispoziční právo, takto upravenou kupní smlouvu předložil na Katastrálním